

Na krídlach snehobielej holubice

65-1128B, Shreveport, LA
(ON THE WINGS OF A SNOW WHITE DOVE)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Na krídlach snehobielej holubice

(ON THE WINGS OF A SNOW WHITE DOVE)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu večer 28.11.1965 v Shreveport, LA

¹ Skloňme svoje hlavy. Drahý Pane, ďakujeme Ti dnes večer za zaslúbenie príchodu Pána Ježiša, kde sa stretne vo veľkom zhromaždení radostí a piesní, ktoré nikdy neskončí, aby sme Ťa chválili cez tie nekonečné veky, ktoré nastanú. Prosíme aby si požehnal dnes večer toto zhromaždenie. Prosíme o Tvoje požehnania pre túto modlitebňu, pre jej osadenstvo, jej pastorov, jej spolupracovníkov, spolupastorov a pre všetkých.

² Pane, prosíme Ťa, aby si požehnal týchto, ktorí prešli mnoho míľ, aby boli na zhromaždení, polož Svoju ruku milosti na nich, keď budú cestovať späť do svojich domovov. Udeľ to, Pane. Nech sa stretne veľa krát spolu na tomto mieste nazvanom dom Boží, k uctievaniu. Požehnaj tých, Pane, ktorí sú naladení dnes večer cez telefón. Nech dnes večer každá nespasená osoba najde Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa. Uzdrav všetkých nemocných a postihnutých. Otče, tvoj služobník sa hlási do služby, v Mene Ježiša. Amen!

³ Nech Pán požehná každého z vás. Som tak šťastný, že tu môžem byť dnes večer. Práve som sa dostal dnu, keď brat Ernie spieval tú poslednú časť svojej piesne, Na Krídlach Holubice. Zaiste nádherná báseň, istotne nádherná a ja viem, že je to aktuálne. Tak teraz, my sme veľmi vďační.

⁴ A všetkým vám ľuďom, ktorí ste naladení dnes večer naprieč krajinou, prajem vám, keby ste len tu videli toto vyčkávanie, očakávanie na tvárach ľudí, ako sú oni naprataní v budove dnes večer, majúci nádherný čas.

⁵ Chceme poďakovať bratovi Jackovi Moore, sestre Moore a bratom Noel, Boutliere, Brown, všetkým týmto spolupracovníkom tu, celej modlitebni, celému osadenstvu za pozvanie.

⁶ To bolo ... skutočne ... tak trochu ... nemohol by som povedať náhoda, bola to jednoducho ruka Božia, ktorá to učinila. Je tu brat, ktorý mal pred nejakým časom sen o tom, že toto sa deje, povedal, že som stál v bielych nohaviciach a v indiánskych mokasínach. A presne tak som tam stál, keď som volal bratovi Jackovi ohľadne týchto zhromaždení tu,

celkom presne, (v Carson, Colorado) Mal som indiánske mokašiny a biele nohavice značky Levi. Brat Leo, ak počúvaš, stretol som ťa práve za pár minút potom. Tak vtedy sa vlastne zrodili tieto zhromaždenia, práve tam.

7 Teraz je nedeľa večer. Viem, že mnohí z vás budú cestovať celú noc dnes večer idúc domov, niektorí z vás ráno. Ja mám pred sebou dva dni jazdy. A tak vás nechceme držať veľmi dlho. Pokúsil som sa urobiť toto akýmsi starodávnym večerom, aby brat Brown a brat Jack a my všetci, ktorí sme od dávna zvykli modliť sa za chorých, chceli by sme sa modliť za chorých tým istým spôsobom, ako sme to robili vtedy.

8 Teraz, počujete ma tam v zady? Ja len stišujem tieto mikrofóny, lebo som zachrípnutý.

9 A tak chcem ... spomenúť určitú udalosť, ktorá sa stala. Povedali mi pred chvíľou, že tu máme brata, možno je tu dnes večer v zhromaždení, ktorý práve vyšiel z denominacionalizmu. Prišiel do Shreveportu, chcel počuť o Posolstve. A poplietol sa, nevedel, kde sa nachádza, tak išiel do centra mesta. Videl zhromaždených ľudí, povedal, „Je toto miesto, kde bude kázať Billy Branham?“

10 On povedal, „Nie, tu bude kázať Billy Graham cez film.“

11 Povedal, „Tak, prepáčte, prišiel som na nesprávne miesto.“

12 Povedal, že vyšiel odtiaľ a pýtal sa, „Nuž, kam mám ísť, Pane?“

Povedal, že začal kráčať po hlavnej ulici. Neviem, čo to je za ulica, tu na konci je veľký kostol. /Nieкто v zhromaždení hovorí „Texaská“/ Texaská. A na kostole bol veľký biely kríž. Povedal, že Pán mu povedal, „Len choď ďalej“ Povedal ... keď sa tam dostal, bolo tam ... Povedal, „No, tu to musí byť, tu okolo je veľa áut.“ A povedal, „Nevesta a ženích vychádzali z toho kostola.“ To bolo včera večer, bola svadba, videl som to. „Pán povedal, Tak, to je to. Ty vychádzaš z denominacionalizmu, aby si vošiel do Nevesty, aby si išiel so Ženíchom.“ Vidíte, vidíte?

13 Hovoril som svojej žene, ako sme išli ulicou približujúc sa do toho kostola, všimol som si, ako sa mesiac a hviezda vznášajú rovno nad tým krížom. Možno sa proste dívam na takéto drobné veci, sú možno nejakou pochvalou mojej viery v Boha a mojej služby.

14 Premýšľal som dnes večer o tom čo sa stalo v Tucsone, ako Victor LaDeaux, on bol ten Francúz ... on je pravý Francúz. Myslím, že som vám to už niekedy hovoril. Raz, keď som skončil hovoriť, snažil som sa oddeliť denominacionalizmus od skutočného Kresťanstva ... Jeden muž z jednej slávnej denominačnej Letničnej cirkvi sa o tom krátko so mnou

rozprával.

¹⁵ A tak Danny Henry, myslím, že on je bratranec nejakej filmovej hviezdy alebo také niečo a on bol baptista. A on dobehol na pódium, objal ma okolo ramien a povedal: „Brat Branham, dúfam, že toto neznie ako rúhanie, ale to by mohla byť 23. kapitola Zjavenia.“ A keď chcel hovoriť ďalej, začal hovoriť v iných jazykoch.

¹⁶ A traja Francúzi . . . Nejaká Francúzka (veľká, silná žena tmavej pleti, z Louisiany, možno tu sedí dnes večer), napísala to na kúsok papiera, to, čo on povedal. Potom Victor LaDeaux, kazateľ, napísal tú istú vec. A oni išli porovnať čo zapísali. Nejaký svetlovlasý muž, ktorý stál niekde vzadu, sa pretlačil prišiel a chcel vidieť tie poznámky. On bol prekladateľ Francúzštiny na U.N. A všetky tri záznamy boli rovnaké.

¹⁷ A toto tam bolo povedané:

Pretože si si vybral túto ťažšiu cestu ... Ty si si ju vybral, zobral si ... vybral si si ju svojou vlastnou voľbou. (samozrejme vieme, že Mojžiš musel urobiť svoj výber) Je to dobrá a správna cesta, lebo to je MOJA CESTA.

Čo za slávne rozhodnutie si urobil! ... Pre toto čaká na teba veľká porcia Neba. A to spôsobí a prinesie obrovské víťazstvo Božej lásky.

¹⁸ Všetky tri boli rovnaké. Myslel som, že ten originál mám dnes večer v Biblii, pozrel som sa, ale nemám ho, ten originálny exemplár.

¹⁹ Danny Henry, tak ako aj ja, nevie ani dobre anglicky, tobôž Francúzky. Ak si to tam všimnete, je to ako francúzsky jazyk, oni dávajú sloveso pred príslovku. A tá interpretácia všetkých troch zápisov bola úplne rovnaká.

²⁰ Danny Henry, pred časom, on urobil ... Danny možno počúva dnes večer. Victor LaDeaux hádam je tu, dozvedel som sa, že je v Tucsone. A vy ľudia z cirkvi v Tucsone, modlitebňa v Tucson, kde je pastorom brat Green. Dozvedel som sa, že Brat Victor LaDeaux organizuje stanové zhromaždenie blízko križovatky Park Avenue s diaľnicou 80. A ak máte zajtra večer alebo nasledujúci večer voľný, dokiaľ tam on bude, chodte ho počúvať. Danny asi bude s ním. Ja neviem, ale oni nás možno počúvajú dnes z modlitebni.

²¹ Krátko po tom Danny išiel do Jeruzalema a povedal, že tam ležal v hrobke na doske ... skalnatej tabuli, na ktorej ležal Ježiš, vlastne mŕtvolu pred Jeho vzkriesením. A povedal, že z ničoho nič začal myslieť o mne. A povedal, že vybehol, začal plakať a prechádzal sa vonku. A bol vedený ... On vyrába veci zo skál, z kamenných úlomkov. Povedal, že

išiel tam, kde oni povedali, že bol vbitý ten kríž a vzal odtiaľ malý úlomok zo skaly, asi takýto ... ó, maličký hranol, alebo také niečo. Vložil ho do vrečka a tešil sa, že to prinesie domov.

²² Keď prišiel, niečo mu povedalo, „Urob z toho bratovi Branhamovi pár manžetových gombíkov.“ Tak to položil do kyseliny a to zmenilo farbu z obyčajného vápenca na akoby zakrvavený kameň. A urobil z toho manžetové gombíky.

²³ A keď mi ich dal, on si to nevšimol, ale rovno cez stred oboch manžetových gombíkov prechádza priamy, úzky pásik. Mám ich dnes večer, keď sa budem modliť za chorých. Vidíte, krvavá farba, ako kvapkajúca krv, s priamou, úzkou čiarou ktorá prechádza stredom. Presne to, čo povedalo jeho proroctvo, „Rovná a úzka cesta.“ Vidíte, v tom proroctve. Ukázal som mu to.

²⁴ Danny, ak počúvaš, ty alebo brat LaDeaux, jeden alebo druhý, dnes večer budeme mať ten starodávny večer, kedy sa budeme modliť za chorých. Teším sa, že idem touto priamou, úzkou cestou, cestou Evanjelia, cestou Slova, s našim Pánom Ježišom Kristom.

²⁵ Nech vás Boh všetkých žehná. Tak príjemne je hovoriť do vás. Budem hovoriť dlho a dlho vás tu zdržím.

Billy povedal, že je tu okolo tristo alebo štyristo ľudí, ktorí čakajú na modlitbu, takže budem sa ponáhľať so svojim posolstvom a potom sa budem modliť za chorých.

²⁶ Tým, ktorí sú z Arizony, nabudúcu sobotu večer sme znovu v (nikdy si nemôžem spomenúť meno toho mesta) v Yume, v Arizone, na recepcii. A potom do Kalifornie pôjdeme hneď v nedeľu ráno, do Los Angeles a na miesta, ktoré boli dohodnuté.

²⁷ Dnes večer, chcem vziať jeden text z Písma.

²⁸ Mimochodom, sedel som dnes v Morrisonovej kaviarni. Brat Jack, jeho žena, ja a moja žena. Išli sme tam do Morrisonovej kaviarne, aby sme strávili spolu krátky čas. Naše ženy sa nikdy pred- tým nevideli. Prišiel ku mne jeden mladý človek, volá sa Green, je to otec brata Peary Greena. A povedal: “Vieš, brat Branham, v jeden večer si hovoril o spínači do vlasov. V skutočnosti išlo o sponky, ale ty si hovoril o spínačoch. Priniesol som ti spínač.” A dal mi ho.

²⁹ Nuž, to je spínač, dámy, to sa nedáva do vlasov. Povedal, že on používal ten spínač pred rokmi do spínania stránok v Biblii. Povedal, že to je skutočný spínač. Tak ak si niekde tu, brat Green a počúvaš ma, vedz, že ten spínač je výborný a drží naozaj dobre.

³⁰ Teraz sa chceme dostať rovno do Písma. A chcem, aby ste otvorili so mnou Žalm 55 a potom tiež Matúša 3. A moja téma dnes večer je námet brata Ernieho: “Na Krídlach Snehobielej Holubice.” Nuž, nie som schopný prebrať všetky tie poznámky a Písma, ktoré tu mám, pretože niektoré z nich preskočím a pretože som sľúbil to posolstvo.

³¹ Ak Pán dá, v Yuma nasledujúcu sobotu večer chcem kázať na tému: Podmienky pre Vytrhnutie, ak Pán dovolí.

³² V Žalme 53 . . . Prepáčte, Žalm 55:

Počuj . . . (prosím? 55, áno)

Počuj, ó, Bože, moju modlitbu a neskrývaj sa pred mojou pokornou prosbou.

Pozoruj na mňa a ohlás sa mi, lebo chodím sem-ta vo svojom úpení a vzdychám.

pre krik nepriateľa, pre útlak bezbožníka, preto že uvažujú nepravosť na mňa a vo vzteklosti útočia na mňa.

Moje srdce bolesti vo mne, a strachy smrti pripadli na mňa a taký strach, že sa trasiem a hrôza ma pokryla.

A povedal som: Ó, keby som mal krídla ako holubica! Zaletel by som ďaleko a býval by som na pokoji.

Hľa, ďaleko by som ušiel a bol by som na pustine. Sélah. (Selah znamená „Amen“)

³³ Dávid, milovník pustatiny, keď bol znechutený, ľudia mu neverili, a nepriatelia prišli na neho, on povedal: „Keby som mal krídla holubice, odletel by som do pustiny a tam zostal.“ Koľko krát som si myslel tú istú vec! Keby som mohol zvesiť zo steny svoju pušku, vziať svoj ruksak, odísť do pustiny a už sa viac nevrátiť. Prosil som Pána, aby som sa mohol dožiť toho dňa. Nikdy som nechcel pohrebnú službu. Povedal som: „Ak môžem len odísť niekde do lesov, oprieť svoju “blondínku” o strom ...

³⁴ To je moja puška, prepáčte mi, ja to hovorím na účet mojej manželky, ktorá tam sedí. Viete, že tú pušku mi dal tu brat pred rokmi. Zastretil som ňou 55 kúskou zveriny bez minútia sa cieľa. Niektoré z nich zo sedem, osem jardov. Nazývam ju „Blondína“, lebo moja žena je brunetka a ona povedala, že ja myslím viac o tej puške ako o nej. Ale . . .

³⁵ Tak, rád by som ju položil o strom a povedal: „Pane, daj aby ju Jozef jedného dňa našiel.“ Rád by som zobral krídla holubice a odletel.

³⁶ Ale práve tak ako raz v horách, keď som pozoroval orla a hľadel som na neho ako odlieta (poznáte moje rozprávanie o tom), povedal som: „Je dobre byť tu, Pane. Ako Peter povedal: Mohli by sme postaviť tri stánky. Ale dole na úpätí hory čakajú chorí a trpiaci, čakajú stratení a zomierajúci.“ Robme čo môžeme, pokiaľ trvá deň, vedia, že jedného dňa zostúpia krídla bieleho Orla, ktorý nás odnesie preč.

³⁷ Teraz z Matúša 3:16, rád by som prečítal 16 a 17 verš:

„A keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z vody a hľa, otvorili sa mu nebesia a videl Ducha Božieho, ktorý zostupoval akoby holubica a prichádzal na neho.

A hľa, bolo počuť hlas z nebies, ktorý hovoril: „Toto je ten môj milý Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.“

³⁸ Chceme teraz na chvíľu hovoriť o tomto vtákovi. Holubica bola vždy jedným z mojich obľúbených vtákov. A premýšľajúc o holubici, holubica je skutočne . . . a holub je ten istý vták. A holub je domáca holubica. Oni sú obaja tá istá rodina. Ja som to vyľadil a to je tá istá rodina. Holub a holubica, oni sú obaja tá istá rodina. Obyčajne týchto vtákov sú význačné.

³⁹ Kázal som tu pred niekoľkými rokmi na stanovom zhromaždení s bratom Moore, na tému: Baránok a holubica. Myslím, že si to všetci pamätáte. Hovoril som o tom, že holubica je najčistejším vtákom, akého máme a baránok je najpokornejšie zviera, aké máme. To sú oba obetné: obetný vták a obetné zviera.

⁴⁰ Ako nádherne je to tu znázornené, že Ježiš je Baránkom a Boh Holubicou. A holubica by si nesadla na vlka, jeho povaha nie je správna. Ona by si nesadla na psa, lebo jeho povaha nie je správna. To muselo byť na baránka. Tie dve povahy mali byť rovnaké. A to je to, akí my musíme byť, naše povahy musia byť zmenené z výbušných hriešnikov na miernosť baránka.

⁴¹ A všimli ste si, že tá Holubica viedla toho Baránka? Všimnite si, Baránok odovzdal všetko čo mal, Holubici. A pozrite kde Ho Holubica viedla: k ukrižovaniu za hriechy všetkých nás.

⁴² Nuž, Holubica ... Keď Boh chcel zobraziť Svojho Syna. Zobrazil ho skrze najčistejšie a najmiernejšie zviera na zemi, pozemské stvorenie. Ale keď Boh zobrazil Seba v nebesiach, to bolo skrze najmiernejšieho a najčistejšieho vtáka v nebesiach, holubicu.

⁴³ Nuž, holubice sa líšia, je ich mnoho rôznych variácií. Naša hrdlička je obyčajne taký sivý vták. A potom je ranná holubica a potom je večerná holubica. Je tiež taká, čo sa nazýva sonora, ktorú my máme doma, je to

malý, sivý vtáčik, drobný s červenými pásikmi na svojich krídlach. Je mnoho rôznych druhov holubíc a oni sa líšia vo farbách. Tak isto je to s holubami.

44 Holubica je veľmi zvláštne zostavená, lebo je zvyknutá, že nemôže jesť nič, čo je nečisté. Ona by to jednoducho nemohla jesť, pretože nie je na to stavaná.

45 Tak ja som vždy hovoril o holubici, že je symbolom Boha a vrana, že je symbolom pokrytca. Vrana môže vysedávať na nejakej starej mŕtvej zdochline a jesť po celý deň a vzlietnuť rovno do poľa a jesť pšenicu s holubicou. Ale holubica môže jesť pšenicu, ale nemôže jesť mŕtvu zdochlinu. Vidíte? Ona to jednoducho nemôže, ona to nemôže stráviť. A ja som sa čudoval, prečo to nemôže jesť. Oni sú obe vtákmi. Ale prečo? To je rozdiel v ich stavbe.

46 A tak to je s opravdovým Kresťanom. Nejaký len denominačný kresťan môže jednoducho vziať čokoľvek, ale rýdzy, znovuzrodený Kresťan nemôže vziať veci toho sveta. On je inak ustrojený.

47 Zistil som, že holubica nemá žiadnu žlč. V holubici nie je žiadna žlč, pretože ona to nepotrebuje.

48 To je tak, ako s Kresťanom, on nepotrebuje žiadnu horkosť, vidíte, lebo on môže jesť len pokrm Boží. A na to nepotrebuje horkosť aby to rozložila, vezme lásku, aby rozložila ten pokrm. Ale horkosť: „Ó, oni hovoria, „dobré. . .“ oni sa s Tým nezhodujú. Ale láska To vždy prijme, Slovo Božie.

49 Tak, ona nemá žiadnu žlč, tak preto by nemohla ... To je proste proti jej povahe, aby jedla niečo zlé. A ak by jedla, to by ju zabilo. Ale to jej vôbec nehrozí, ona to nebude jesť, pretože ona na to vôbec nemá chuť.

50 A to je to, ako je to so skutočným Kresťanom. Vedeli ste, že skutočný kresťan ani nemá započítaný vôbec žiaden hriech. Dávid povedal: „Požehnaný muž, ktorému Boh nepočíta hriech.“ Keď si umytý v Krvi Baránka (nie skrze vytvorenú vieru, ale skutočne Krvou Baránka), Boh ti neprisudzuje nič, čo bolo vykonané, pretože si pod Krvou a On to nevidí. Tam je obeť Krvi. Jediný stav v akom ťa môže vidieť, to je tak, ako ťa videl pred založením sveta, keď zapísal tvoje meno do Baránkovej Knihy Života. To je všetko, na čo On môže hľadiť, lebo ty si vykúpený zo všetkého, čo bolo kedy vykonané, si umytý v Krvi Baránka. Preto nie je v tebe žiadna žlč, nie je v tebe žiaden nečistý zvyk, pretože Krv Baránka toto urobila. A Boh ťa nemôže obviňovať z hriechu po tom, keď tam máš obeť za hriech, ktorá tam leží a čaká na teba.

51 „Dobre,“ povieš, „potom mi to dáva mnoho príležitostí, Brat Branham. Môžem robiť, čo chcem.“ Ja vždy môžem. Vždy. Ale keď môže človek skutočne vidieť, čo Ježiš pre neho urobil a otočiť sa a robiť niečo, čo je proti Nemu, to ukazuje, že nikdy neprijal Krista.

52 Mám milú manželku, ktorá sedí tam vzadu. Ona je o desať rokov mladšia ako ja a je šedivá ako som ja. Dôvod je ten, že ona stála medzi mnou a tým vonkajším svetom. Keď cestujem za more a ja by som ... Aká by to bola rodina, ak by som zhromaždil svoju rodinu okolo seba a povedal by som: „Pozri sa sem, pani Branhamová, uvedomuješ si, že si ženou Williama Branhama. Nebudeš mať žiadneho iného muža, pokiaľ som preč. Neďívaj sa na žiadneho iného muža,“ a všetky tieto veci. „Vôbec neflirtuj. Ak to budeš robiť, keď sa vrátim, rozvediem sa s tebou.“

53 A ona by sa otočila a povedala by: „Teraz, môj dobrý muž, ja ti chcem tiež niečo povedať. Nevyjdeš si so žiadnou inou ženou, zatiaľ čo budeš preč. Nebudeš robiť toto a tamto. Ak budeš, považuj sa za rozvedeného, keď prídeš domov.“

54 No, či to by bola milujúca sa rodina? Vidíte? Nie! Ak ju ja skutočne milujem ... Hoci verím, že ak by som urobil nejakú chybu a pošmykol sa a urobil niečo zle, verím, že by mi to odpustila, pretože ma miluje. A ak by ona niečo urobila, verím, že by som jej to odpustil. Zaiste, lebo ju milujem. Ale ak ju takto milujem, pokiaľ ju takto milujem, ona sa nemusí znepokojovať. Hoci by mi odpustila, ja by som ju nezranil za nič. Ja by som sa cítil ako ten najprevinilejší chlap na svete. Nemohol by som sa dočkať na tú chvíľu, aby som jej povedal, čo som urobil, pretože ju milujem. Tak, to je ... Ak ju takto milujem láskou fileo, o koľko väčšia by mala byť moja láska agapé ku Ježišovi Kristovi?

55 Hoci by som mohol fajčiť cigarety, ja som to nikdy v živote nerobil. Ale aj keby som to urobil, On by mi to mohol odpustiť. Verím, že On by mi odpustil. Ak by som pil, nikdy v živote som to nerobil, ale verím, že On by mi to odpustil. A ja Ho príliš milujem, Bože, pomôž mi, nechcem robiť nič také. Vidíte? Pretože Ho milujem. Tie veci sú preč odo mňa, pretože keď ma On zmenil z vrany na holubicu, to ma urobilo iným, moja chuť a tie veci ma opustili. Potom hriech mi nie je pripočítaný, lebo ja to nemám v úmysle robiť, nie je to vo mne, aby som to robil.

56 Teraz ďalšia veľká vec o tejto holubici. Je to veľmi zvláštny vták. Videli ste niekedy všetky tie vtáky ...

57 Jeden z mojich obľúbených vtákov je červenka. Tak, vy chlapci, prestaňte strieľať na moje červenky, vidíte, lebo ja nechcem, aby ste to robili. Moja červenka, viete ako dostala svoju červenú hrud? Viete,

jedného dňa tam bol Muž zomierajúci na kríži, nikto Mu nepomohol, Boh opustil toho Človeka a On zomieral. Jeho ruky mali v sebe klince, jeho nohy a jeho bok krvácal, koruna bola na Jeho hlave a trne, krv stekala po Jeho tvári. A letel okolo malý vtáčik, malý hnedý vtáčik. A on sa pozrel na to, bol ... pomyslel si, že to je najžalostnejší pohľad, aký kedy videl. A on vedel, že bol iba malým vtáčikom, ale on sa pozrel na tie mohutné, veľké, ukrutné Rímske klince zabodnuté v Jeho rukách a on letel so svojim malým zobáčikom a pokúšal sa ich vytiahnuť. On mal svoju hrud' celú zaliatu krvou, až bola červená. Ja chcem, aby moja hrud' bola tiež zaštitená Jeho Krvou, chrániac To, keď sa s Ním stretnem. Milujem malú červenku.

⁵⁸ Ale viete, červenka, ona sa musí kúpať. Ale holubica sa nemusí. Nie. Ona má vo vnútri v sebe nejaký druh oleja, ktorý ju udržuje čistú, z vnútra von. Vedeli ste to? Holubica to má! Holubica sa olejuje. Zodvihli ste ju niekedy a cítili ste tú vôňu na nej alebo na holubovi? To je olej, ktorý je produkovaný z jej vnútra. Jej telo je zložené z olejových žliaz, ktoré udržiujú jej perá na vonok vždy čisté, pretože ona je očisťovaná z vnútra von. Tak je to. Ona je obdivuhodným vtáčikom.

⁵⁹ Tak, ja viem, že vy ich tu môžete loviť, myslím, v Lousiane. Nerobte to! Ó, ja by som to nerobil. Hádám ak by som bol hladný, to by bolo v poriadku, ale ja ... ja by som jednoducho nemohol zmačknúť spúšť, keby som mal do niektorého streliť.

⁶⁰ Holubica má veľký, zvláštny význam v našej rodine. Jedného dňa, keď moja stará mama ... Ona pochádzala zhora, tu v Kentucky, z rezervácie kmeňa Cherokee. Ona zomierala, malá žena a bola ... Myslím, že to volali skrofulóza alebo tak nejak, ona na to zomierala. A starý otec si kľakol pri posteli, zatiaľčo mama, teta Birtie, teta Howlie, všetci z nich kľáčali okolo postele, strýko Charlie, (malý, štvorročný chlapec) dieťa. Mama, najstaršia, mala asi dvanásť rokov. A ona si rozpustila svoje čierne vlasy na postel a začala spievať: „Skala Vekov, roztrhnutá pre mňa, nechaj ma ukryť sa v Tebe“, keď zomierala. Starý tata v tom čase nebol kresťanom. Pokrstil som ho vo veku osemdesiat sedem rokov, vo Meno Ježiša Krista, dole v rieke, tam kde sa zjavil Anjel Pánov.

⁶¹ Ale zatiaľčo ona spievala túto pieseň, so svojimi zodvihnutými slabými malými rukami, priletela do dverí holubica. Priletela, posadila sa na vrch postele a začala hrkútať. Boh vzal jej dušu.

⁶² Bol som v Londýne, v Anglicku, s bratom Jackom a s bratom Gordonom Lindsayom a bola tam žena menom Florence Nightingale (myslím, že to je pravnučka alebo niečo také zosnulej Florence

Nightingale), ktorá mi napísala mnoho listov. Ona bola dolu v Južnej Afrike, a zomierala na rakovinu. A mala nejakú fotku, videli ste ju v tej knihe. Nikdy v živote som nevidel tak núdznu osobu ako bola ona. Brat Jack, myslím, že si bol so mnou v ten deň. Išli sme do domu kazateľa, hneď za kostolom, kde ju priniesli.

⁶³ Keď sme boli ešte tam na ... kde pristávalo lietadlo, kontrolovali nás a ona tam tiež bola v sanitke. Priviezli ju lietadlom z Južnej Afriky, lebo vedela, že v tom čase budem v Anglicku. Ten kazateľ ju vzal na faru, tak sme tam išli, aby sme sa za ňu modlili.

⁶⁴ Videl som množstvo chorých ľudí, ale jej drobné ruky vyzerali, že nemali priemer ani jeden palec (2,54 cm). Na jej lebke ste mohli vidieť spojové línie kostí. A ona ... jej končatiny, ktoré vychádzali z bedier nemali viac ako dva palce, jednoducho samá kosť. Bola tak slabá, že nemohla ani podnieť ruku. A snažila sa niečo povedať, ale nemohol som jej rozumieť. Keď som nakoniec započul, myslím, že s pomocou ošetrovateľky, ona povedala, "Brat Branham, modli sa, aby ma Boh nechal zomrieť." Ona nemohla ... nechcela žiť. A všimol som si, že slzy jej tiekli po kostiach jej tvári. Nevie, kde sa v nej vzalo toľko vlhkosti, aby mohla plakať. Jej žily boli skrčené a bola v strašnom stave. Keďže som prišiel, aby som sa modlil za chorých, nemohol som sa modliť, aby zomrela. Ale ona vyzerala, akoby nemohla zomrieť; proste nejako pretrvávala.

⁶⁵ Pokľakol som spolu s vašim pastorom v tej izbe, aby sme sa modlili. A keď som pokľakol, aby som sa modlil, doletela cez okno holubica a začala hrkútať. Keď som sa prestal modliť, myslel som si, že to bola nejaká domáca holubica tam niekde. Vonku hmlisto, ako to býva v Anglicku, na Britských Ostrovoch. A táto malá holubica prestala hrkútať a odletela. Prešiel som na druhú stranu, položil som na ňu ruky a vzýval som Meno Pánovo. A tá žena je dnes mocná, silná a zdravá. Na krídlach Holubice.

⁶⁶ Ona sa udržuje čistá z vnútra. Kresťan to robí tiež, on sa očisťuje z vnútra. To zadržiava tie zlé veci. On nepotrebuje žiadnu žľču, aby čokoľvek strávil, pretože on to nejde. Vidíte? On je čistený z vnútra.

⁶⁷ Teraz, všimnime si, že tento vták ... Veľa vecí tu mám napísaných, ale hodiny sa posúvajú dopredu. Tento vták bol tiež po- užívaný v Starom Zákone na obeť na zmierenie a očistenie. Pozrime sa len na jedno miesto v Genesis 15:9. Uvažujme o tomto verši len na chvíľu. Teraz, Abraham bol ... pýtal sa tu Boha, ako On toto urobí. A Boh posielal Svoje Slovo späť Abrahamovi a On to robí zvláštnym spôsobom. Začneme od 1. verša. Nerád by som sa s týmto ponáhal.

„Po týchto veciach stalo sa slovo Hospodinovo k Abramovi vo videní, ... (vidíte, Abrahám bol prorok, tak on videl videnia) ... Neboj sa Abrame, Ja som tvojim štítom a tvojou odplatou veľmi veľkou. (Jehovah - manasses, vidíte?)

Na to povedal Abram: Ó, Pane, Hospodine (Všimnite si, veľké písmeno, Pane Bože, Elohim) Pane Bože, ... (vo videní) čože mi dáš, keď ja ta odchádzam bezdetný a majiteľom mojego domu bude damašský Eliézer!

A ešte povedal Abram: Hľa, mne si nedal semena, a tak hľa, cudzí syn mojego domu bude mojím dedičom.

A hľa, slovo Hospodinovo stalo sa k nemu povediac: Ten nebude tvojim dedičom... (Vidíte, On mu dal zaslúbenie. Keby hneď Abrahám sklamal, to zaslúbenie bolo bezpodmienečné, tá zmluva bola bezpodmienečná)... ale ten, ktorý vyjde z tvojho života, ten bude tvojim dedičom (a on mal vtedy sto rokov),.

A Hospodin ho vyviedol von a riekol: Nože pozri hore na nebo a spočítaj hviezdy, ak ich budeš môcť spočítať. A potom mu riekol: Tak bude tvoje semä. (muž bezdetný, majúci teraz sto rokov).

A uveril Hospodinovi a on mu to počítal za spravodlivosť.

A riekol mu: Ja som Hospodin, ktorý som ťa vyviedol z Úra Chaldejov, aby som ti dal túto zem, aby si ju zdedil trvale.

A povedal: Ó, Pane, Hospodine, po čom poznám, že ju zdedím trvale?

⁶⁸ Teraz počúvajte toto:

A riekol mu: Vezmi mi trojročnú jalovicu, trojročnú kozu ... (pozorujte teraz tie trojky, „trojročnú“) ...a trojročného barana a hrdličku a holúbä. (obaja tí istí ľudia, obe tie isté veci. Vidíte, oni boli používané na obeť, ktoré boli predobrazom obeti Ježiša.)

⁶⁹ Tá zmluva bola uzavretá... Viete, ako on rozsekol tie zvieratá na dve polovice a ako to bolo urobené ...

⁷⁰ Alebo v dávnych dobách, keď oni uzatvárali zmluvu, oni zobrali a napísali dohodu. A zabili nejaké zviera, stáli medzi tými dvoma polovicami, roztrhli zmluvu na dvojce a každá osoba zobrala jednu časť...

⁷¹ Ako bolo zaužívané v čínskej práčovni. Ten Číňan, on nevedel písať po anglicky, tak si tam napísal a roztrhol ten kúsok papiera na dvojce a podal vám jednu časť. A vy si pamätáte tie čínske práčovne, keď

to oni tak robili. A vy ... aby ste dostali svoje šaty, tie dve časti museli do seba pasovať. Vidíte, nemohli ste ho oklamať, lebo on mal tú druhú časť. Mohli by ste napodobniť podpis ale nemohli by ste napodobniť takým istým spôsobom roztrhnutý ten papier. Vidíte? Tak, to musel byť taký istý kúsok papiera.

⁷² Takým spôsobom to robili v Oriente,... v dávných dňoch na východe. Zabíjali nejaké zviera, roztrhli kožu na dvoje, postavili sa medzi ne a každý vzal jednu ... A keď dohoda bola potvrdená, priniesli tie časti a oni museli presne pasovať ku sebe.

⁷³ Nuž to, čo mu Boh ukazuje tu je toto: v týchto obetiach sa hovorí o Kristovi. To, ako Boh zobral Ježiša na Golgotu a roztrhol Ho a prijal to telo hore do Neba a Ducha poslal dolu na nás, takže ten istý Duch, ktorý bol na Ňom, musí byť na tebe, aby pasoval s tým Telom, aby si bol Nevestou v poslednom čase. Vidíte? Je to tak. Vidíte? Nechcete byť teraz denomináciou. To bude Slovo, to čo bol On. Vidíte?

⁷⁴ Ale tak ako to Slovo musí prísť do Slova, ako bunka v ľudskej bytosti. Viete, keď je vaše telo stavané, tam nie je jedna bunka ľudská, ďalšia psia a ďalšia prasačia. Ó, nie, nie. To je všetko ľudská bunka. Tak je to s Telom Kristovým, to všetko je Slovo Božie. Nie len časť z Neho, nejaká tradícia primiešaná ku Tomu. Nie, To je všetko Telo Kristovo.

⁷⁵ Teraz, nachádzame tu, že on použil oboje, hrdličku a mladého holuba, pretože oni sú tá istá rodina. Tak, vy vždy ...

⁷⁶ Tak všimnite si (pozriem sa len na dvojicu týchto miest Písma) Leviticus 12 a 6. verš. Nachádzame tu ten príkaz očistenia sa ženy. Ak žena mala dieťa, ona musela čakať. Ak to bol chlapec, musela čakať tridsaťtri dní, až potom mohla vstúpiť do zhromaždenia s holubicami, na očistenie. Ak mala dievča, musela čakať deväťdesiat šesť dní, až potom mohla vstúpiť do zhromaždenia.

⁷⁷ Tak tu v 6. verši čítame:

„A keď sa vyplnia dni jej očisťovania, už či za syna a či za dcéru, prinesie ročné baránka na zápalnú obeť a holúbä alebo hrdličku, samca, na obeť za hriech ku dveriam stánu zhromaždenia, ku kňazovi.“

⁷⁸ Vidíte, ona nemôže ešte vojsť, pretože jej dni ešte neskončili, ale môže dať toto kňazovi ku dverám, za svoje obetovanie. Vidíte, buď hrdličku alebo mladého holuba. Oni sú obaja tá istá rodina.

⁷⁹ Teraz to bolo použité na zmierenie a v zmierení za hriech, jedna holubica. Alebo za malomocenstvo, ktoré je symbolom hriechu, pri- niesli ste dve holubice: hlava jednej bola zoľatá, bola obrátená hore nohami a

krvácala na tú druhú. A potom tá druhá holubica bola puste- ná na slobodu. A keď tá holubica letela, zmáčala zem krvou svojho druha a tá krv volala ku Bohu: „Svätý! Svätý! Svätý je Pán Boh!“

⁸⁰ Či nemôžete vidieť toho zomierajúceho druha Ježiša Krista? Bol zabitý a pokropil nás, aby sme mohli ísť slobodní, volajúci „Svätý! Svätý! Svätý!“ Pánovi. Aké nádherné symboly. Prajem si, aby som mal taký hlas.

⁸¹ Nuž to je symbol veľkého Svätého Ducha ako sme práve čítali v Zjavení 3:16. Holubicu Boh používal ako znak.

⁸² Noemu bolo dané znamenie, ako ten brat práve o tom spieval. Boh sa rozhneval a nebolo nič, čo by zastavilo Jeho hnev, lebo On povedal: „Toho dňa, ktorého by si z toho jedol, toho dňa zomrieš.“ A Noe našiel milosť u Boha a mal postaviť archu podľa konštrukcií ... vlastne inštrukcií, ktoré mu On dal. A on sa preplavil.

⁸³ Môžem si predstaviť jeho ... čo sa dialo v tých dňoch, keď oni hovorili: „Ten starec hore na kopci, starý fanatik, ktorý stavia nejakú archu a hovorí: bude pršať a ešte nikdy nepršalo.“ Ale to ...

⁸⁴ Noe povedal: „Bude pršať, v každom prípade.“

⁸⁵ Potom poznám deň, keď vošiel dovnútra, myslím... neviem aký deň to bolo, ale verím, že sedemnásteho mája. Noe vošiel do archy a Boh zavrel dvere.

⁸⁶ A začali prichádzať oblaky, začal padať dážď, kanále sa začínali napíňať, hlbinné fontány vytryskli, všetky pramene vychrlili svoje vody. Ľudia nakoniec poutekali do domov, na vyvýšeniny. Tá stará archa tam ďalej stála.

⁸⁷ Po chvíli, keď sa okolo nej dost' nahromadilo, začala sa dvíhať vyššie a vyššie. Ľudia klopali na dvere a kričali, ale to nič nedalo. Noe nemohol otvoriť dvere. Boh ich zavrel, Boh jediný ich mohol otvoriť.

⁸⁸ Tak je to na našej Arche, Ježišovi Kristovi. Boh pre nás otvoril dvere na Golgote a On ich zavrie s takou istotou ako ich otvoril.

⁸⁹ A ona sa vznášala, ďalej a ďalej, možno míle ponad povrch zeme, keď zem vypadla z cesty... zo svojej pravidelnej obežnej dráhy. A všetko sa to zmietalo, kláty a stromy boli nesené ponad štíty hôr, vody mohutneli počas štyridsať dní a nocí.

⁹⁰ A keď vetry začali ustávať ...

⁹¹ Boží hnev je strašný. Jeho láska je čistá a Božská. A Jeho hnev je

práve taký Božský - práve tak Božský ako je Jeho láska, pretože On musí vyniesť súd, lebo On je sudca. On je zákonodarca a zákon bez trestu nie je zákon. Tak ku zákonu musí byť aj trest. A keď prekračujete Božie zákony, vtedy platíte pokutu.

⁹² No, pozorujeme, že potom keď sa Noe plavil, nepochybne trpel naorskú nemoc zo všetkého toho burácania a práskania, keď hnev Boží drvil a krúžil a všade bol krik. Potom sa to začalo utišovať, nič sa nedialo. Dni plynuli a nič sa nedialo. Možno že zásoby jedla pre zvieratá a tak ďalej sa míňali, ale nič sa nedialo. Tak si pomyslel: "Som zvedavý ... nemôžem sa pozrieť von."

⁹³ Archa bola tak zostrojená (ak ste v nej raz boli), bolo na nej len jedno okno a ono bolo na vrchu. Nemohli ste sa pozerat' nabok, nemohli ste sa pozerat' žiadnym smerom, len priamo hore. A tak to je s Archou Ježiša Krista. Vy nemôžete hľadieť na druhého človeka, nemôžete hľadieť na nič okrem Krista, keď ste v Arche, pretože tam sú len jedny dvere a On je tými Dvermi o ktorých sme hovorili dnes ráno. Musíte sa stále dívať hore, pretože „Lebo ten kto položí ruku na pluh a obzerá sa nazpät' nie je súci do orania.“

⁹⁴ Nuž, ako v tejto arche ... A on mohol vidieť svetlo a možno slnečné svetlo, ale on by rád vedel, kde sa nachádza. Archa sa stále pohybovala, on mohol počuť vlny narážajúce do strán, ale on vedel, keďže už uplynulo mnoho dní, že tá voda už určite opadá. Tak on vzal nejakého nespoľahlivého vtáka, neverného a vyskúšal ho, poslal ho von. Bola to vrana a tá vrana sa nikdy nevrátila, lebo našla tam vonku potešenie, mimo archy Božej. Ona lietala od jedného mŕtveho tela na ďalšie, jedla zdochliny a mrciny, ktoré plávali na vode. A bola úplne spokojná.

⁹⁵ Tak po niekoľkých dňoch to znovu skúsil, lebo vedel ... On nechcel vyjsť von do Božieho hnevu. Tak tentokrát vypustil holubicu. A táto holubica bola odlišnej povahy ako ... To nie je sup, ani nejaký zberač odpadkov, ona môže jesť len úplne čisté veci. A ona bola tak spokojná. A keďže nemohla nájsť nič iné, na čom by položila svoje nohy, vrátila sa spokojne späť do archy. Noe povedal, „Nuž, potopa stále trvá.“

⁹⁶ Potom čakal niekoľko ďalších dní a vyslal ju znovu; ako svoju modlitbu, „Ó, Bože, či sa Tvoj hnev už upokojil? Skončil Tvoj hnev, Pane? Je to všetko vykonané?“ A povedal, „Teraz, keď ju vyšlem tentoraz, ona môže zostať tam vonku, ak vody opadli, ona môže zostať.“ Ale on ju vyslal s modlitbou a potom, keď vyletela, bola riadená Bohom, vzala olivový lístok zo stromu, príletela späť a zaťukala znovu na okno.

⁹⁷ Boh používal holubicu na znamenie. Ona sa vrátila späť, aby

povedala, že „vody opadli“ a potom Boh otvoril dvere a oni vyšli von. To je Genesis 8:8.

⁹⁸ Taktiež ju použil v Matúšovi 3:16, keď bol znova Boží hnev na zemi. A nebolo žiadnej cesty, najtemnejšia noc, polnoc, cirkvi všetko tak poprekrúcali, že nebolo z toho cesty von. A boli tam falošní učители, zjavovalo sa všetko možné, všetky možné vyznania, ale Boh použil znova holubicu. To Ho potešilo, vo Svojom Synovi Ježišovi sa Mu tak zaľúbilo, že sa s Ním ztotožnil.

⁹⁹ Nuž, oni nemohli veriť, že toto dieťa, ktoré sa narodilo v tej stajni a ležalo v jaslách na seno, predtým ako jeho otec a matka vstúpili do manželstva. Oni si nemohli predstaviť, že Boh by použil niečo také. Tak On sa musel preukázať pred svetom. Stalo sa to v ten deň dole pri rieke, keď Ježiš zišiel, aby sa ukázal ako Božie Majstrovské Dielo (o ktorom som hovoril dnes ráno) ... Keď bol poslušný ísť do vody ...

¹⁰⁰ No, ak si všimnete, to je veľká lekcija. Ján bol najväčším mužom na zemi, v tom čase. Ježiš povedal, že „Nikdy sa nenarodil zo ženy väčší ako on“, do toho času. A on bol prorok. Veríte tomu? Nuž, pamätajte, ak Slovo Božie príde ku niekomu na zemi, tak to bude prorok. To je vždy Božia cesta. Veríte, že Ježiš bol Slovo zmanifestované v tele? Tak je len jeden spôsob ako On môže byť predstavený. Nie skrze kňaza.

¹⁰¹ On neišiel a nepovedal, „Kaifáš, predstavíš Ma?“ Ak by to On urobil, urobil by tú istú chybu ako Dávid v našej lekcií minule. Vidíte? Ak by išiel do cirkvi a povedal, „Predstavíte Ma?“

¹⁰² Len si všimnite, ešte aj keď sa narodil. Keď sa narodil, narodil sa v tieni cirkvi. A oni pravdepodobne zvonili zvoncami a robili všetko možné, ale boli to pastieri, ktorí Ho rozpoznali a mudrci. Vidíte?

¹⁰³ A teraz, On je tu, na ... pripravený pre Svoju službu. A ak On je Slovo ...

¹⁰⁴ Podľa Božieho veľkého plánu, Slovo môže len ... „Pán Boh nerobí nič, ak To prv nezjaví Svojim služobníkom prorokom.“ To je vždy Jeho zásada, musí to tak byť. Keď boli otvorené Pečate a čokoľvek ďalšie. Každú významnú udalosť, ktorá sa deje na zemi, Boh zjavuje Svojim prorokom.

¹⁰⁵ A Ján bol prorok, pretože on prorokoval, že On prišiel.

¹⁰⁶ Potom jedného dňa schádzal po úbočí kopca, keď stála okolo skupina kňazov a viedla sa debata ... A povedali, „Mieniš nám povedať, že sa nazývaš prorokom a stojíš tam v tom bahne?“ (nie v cirkvi, pretože oni by ho nechceli) „Stojíš tam v tom bahne a hovoríš nám, že prichádza

hodina, keď veľký Jehova, ktorý ustanovil tieto obete, keď veľký Jehova, ktorý postavil tento chrám, ktorý prišiel do neho ako ohnivý Stĺp, že prichádza deň, kedy bude tá denná obeť odstránená?“

¹⁰⁷ On povedal, „Prichádza Muž, On je teraz medzi vami (niekde tam), a On odstráni hriech.“ Tí kňazi ho počúvali s odporom.

¹⁰⁸ Ján pozrel hore! Nuž, čo je on? Prorok! A tu je Slovo, tam prichádza Slovo, ide rovno ku prorokovi, rovno do vody. Ján povedal, „Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta. Tu Ho máme, to je On.“ Ježiš nepovedal ani slovo, kráčal rovno do vody. A môžem ich tam vidieť, ako stoja v tej vode (pomyslite o tej scéne), tých dvoch najväčších, ktorí kedy navštívili zem: Boh, Ktorý je Slovom a Jeho prorok.

¹⁰⁹ Všimnite si, Slovo prišlo ku prorokovi v tomto čase milosti, vo vode (oh). Myslel som, že to pochopíte. Vo vode! Prvé zjavenie Slova bolo vo vode. Teraz vidíte, kde Nevesta začala, Posolstvo Večerného svetla? Vo vode! Slovo, pravdivé Slovo, nie nezmiešané s vyznaniami, prišlo ku prorokovi do vody, pri vode.

¹¹⁰ Všimnite si! Mohli by ste si predstaviť oči Slova a oči proroka sa stretávajú vo vode? Ó, to je na mňa príliš veľa. Tam stál prorok, tam stálo Slovo a hľadeli si navájom do očí. A prorok povedal, „Ja potrebujem byť pokrstený od Teba, prečo Ty prichádzaš ku mne?“

¹¹¹ A Slovo povedalo ... To musí byť pravda.

Dovoľte mi, že to tu predstavím ako drámu:

¹¹² „Ján, ty si prorok, ty poznáš Slovo.“ Vidíte? „Ty si Ma rozpoznal, ty vieš, Kto som.“

¹¹³ „Ja potrebujem byť pokrstený od Teba“, povedal Ján.

¹¹⁴ Ježiš povedal, „Nechaj teraz tak. To je presne tak, že ty potrebuješ byť pokrstený odo Mňa. Ale pamätaj, Ján, keďže si prorokom, tak sa nám sluší, alebo patrí sa nám (ako Slovu a prorokovi), aby sme naplnili KAŽDÉ Slovo. Preto, Ján,“ (tu je teraz zjavenie) „Ján, ty vieš, Kto Ja som, vieš, že som Obeť. A podľa Slova Božieho, obeť musela byť umytá pred tým, ako bola predložená za obeť.“ Je to správne? To je Slovo ... „Ten baránok bol umytý a potom predložený za obeť a Ja som ten Baránok. A Ja musím byť umytý predtým, ako môžem byť predložený svetlu za obeť. Nechaj to teraz tak byť, Ján, lebo tak sa nám spolu náleží činiť ako Slovu a prorokovi.“

¹¹⁵ Tak, tam nemôže byť chyba. Nuž, každá jedna z týchto vecí ...

¹¹⁶ Nuž, vidíte, keby nebolo práve tohoto uloženia tých vecí, Ján by bol

ako ktokoľvek z nás. Vtedy by oni povedali: „No, ja - ja viem, kto ty si, Pane.“

¹¹⁷ „No“, povedal „počkaj chvíľu, Ja som Slovo. Človek nebude živý samým chlebom, ale každým Slovom. Eva opustila jedno, ale ty musíš vziať každé Slovo. A Ja som tá Obeť a musím byť umytý pred- tým, ako zostanem predložený. Ale to, čo si povedal, Ján, je pravda.“

¹¹⁸ Ján súc prorokom, vedel, že Slovo musí byť naplnené, on sa poddal a pokrstil Ho. A keď On vystúpil z vody, prišlo z Neba Posolstvo na krídlach Holubice, „Toto je Môj milovaný Syn.“ On poslal vykupujúce Posolstvo milosti na krídlach Holubice, ktorá zletela dolu z nebies. „Pokoj na zemi, v ľuďoch zaľúbenie.“ Obeť v tej chvíli bola pripravená; bola vyzdvihnutá, vychovaná, Jeho služba bola pripravená, Slovo, ktoré vykúpi celý svet. „Je dokonané!“

¹¹⁹ Holubica je používaná v Biblii ako symbol pokoja a tiež ju národy používajú ako symbol mieru. Máme národy ... Náš národ je reprezentovaný orlom. A sú iné vtáky iných národov. Rím má orla. Nemecko má orla; mnohé z tých veľkých nebeských vtákov. Ale vo všetkých nich, holubica symbolizuje mier vo všetkých národoch. To je univerzálny znak.

¹²⁰ Práve ako povedal raz večer brat Green, brat Pearry Green povedal, „Symbolom poddania sa je zodvihnutie rúk. V každom národe, keď zodvihnete ruky, to znamená, že sa vzdávate.“ Povedal, „Keď spievate, zodvihnite ruky, všetkého sa vzdávate.“

¹²¹ A holubica je symbol mieru v každom národe. Prečo to tak je? Pre jej miernosť a pre jej nevinnosť. To je dôvod, že symbolizuje mier.

¹²² Ďalšou vlastnosťou holubici je to, že je to vták milujúci domov. Ona rada zostáva doma.

¹²³ A ďalšia vec je, že ona je vždy verná svojmu druhovi. Holubica, samec alebo samica, nikdy neopúšťajú jeden druhého. Tá samica nachádza svojho druha v období párenia. Vidíte? To je pochvala na adresu Božieho veľkého stvorenia. To je dôvod, prečo On učinil Evu ako vedľajší produkt. Vidíte? Ak by ona bola učinená ako iné samice, ona by hľadala svojho druha, keď príde čas na jej párenie. Ale ona nemá vyhradený čas. Vidíte? A to je spôsob, to je to, čo to je. Ja len ... Nechceme vchádzať do toho, pretože už to je v Manželstve a Rozvodé a tak ďalej. Ale aj tak, ona je počestná a nosí tú cnosť. Vy viete ako som kázal na tú tému minulý večer. V poriadku, všimnite si, ona má veľkú zodpovednosť.

¹²⁴ Ale holubica je vždy verná svojmu druhovi. Vždy! Nikdy ho neopúšťa.

¹²⁵ A dovoľte, že sa tu len na chvíľu zastavím, aby som povedal toto: pravdivá Nevesta, holubica, je tiež verná svojmu Druhovi. Ona nechce zavádzať žiadne dogmy, žiadne denominačné doktríny, nič z toho sveta. Ona bude stáť verná svojmu Druhovi, Slovu. Vždy verná.

¹²⁶ A skrze to, že holubica ľúbi prebývať doma, že sa rada vracia do domu, ona bola úspešne použitá ako poštový holub. Pretože miluje domov, vy ju môžete vypustiť kdekoľvek, ona vždy príde späť domov. Vrátí sa domov.

¹²⁷ Radi by sme to zdôraznili a zastavili sa pri tom na malú chvíľu. Vy kresťania rozumiete, čo myslím. Ona vždy nájde svoju cestu späť domov, tak preto býva používaná ako poštový holub. Bola používaná v čase vojny. Oni stále používajú poštové holuby na prenášanie správ. Tak potom vidíte, holubica je poslom, u Boha i u ľudí. Holubica je poslom. Ona bola poslom Noemu, aby mu povedala, že „je znovu pokoj.“ Bola použitá Bohom k potvrdeniu, že toto bol Jeho Syn, „Obet' k prineseniu pokoja na zem a v ľuďoch zaľúbenie.“ Ona bola použitá ako posol.

¹²⁸ Práve som si spomenul na jednu udalosť, čítal som ju raz v jednej knihe. Nuž, neviem povedať, že je to na isto, môže to byť v knihe Koniec prvej svetovej vojny. Nie som si teraz v tom istý. Ak to tam nenájdete, potom sa mýlim. Každopádne som to čítal v nejakej knihe už pred mnohými rokmi. Ale to bola skutočne ... skutočne dramatická vec, ktorá sa stala.

¹²⁹ Istá skupina amerických vojakov sa ocitla pod palbou nemeckých guľometov a nemohli sa z tade dostať, boli v nejakej jame. Myslím, že vy, vojaci, rozumiete, boli niekde na nejakej obhliadke. Boli zatlačení, končila sa im munícia a Nemci vo veľkých jednotkách prichádzali zo všade. Vedeli, že ak sa im v krátkom čase nenaskytne pomoc, čoskoro všetci zomrú. Museli by. Lebo Nemci zchádzali z vrchu a približovali sa k nim.

¹³⁰ A stalo sa, že jeden z nich si pripomenul, že má malého maskota, holuba. Tak on vedel, že ak by sa tomu holubovi podarilo dostať sa odtiaľ, zanesol by posolstvo do veliteľstva, kde mali stanicu. A tak si sadli a napísali záznam: „Sme na tom a tom mieste, munícia sa vyčerpala a za pár hodín sa budeme musieť vzdať alebo budeme zmasakrovaní.“ Priviazali to tomu holúbkovi o jeho malú nožičku a vypustili ho.

¹³¹ Nuž, on je vták, ktorý miluje domov, tak on ... čo on robí? On sa

vracia domov na svoje ... aby sa stretol so svojou partnerkou. Ona si robila o neho starosti a on sa mal vrátiť domov.

¹³² A ako on vyletel, nemci videli, čo sa stalo. Tak začali strieľať na toho holuba. A jeden z nich ho zasiahol 30 kalibrovým guľometom, či guľkou a to mu zlomilo nohu. Ďalší náboj mu vytrhol veľký kus z jej boku. Jeho hrud' bola celá doráňaná. Jedno z jeho krídel bolo ochromené, koniec z krídla mal odstrelený a letel bokom. Ale stále letel ďalej, až nakoniec doletel do cieľa. Zmrzačený, ranený, dolámaný, udretý, ale spadol do tábora s tým posolstvom. To bol hrdinský holub.

¹³³ Ale, ó, brat, Izaiáš 53 nám hovorí o Jednom takom, ktorý opustil Dom a všetko, čo bolo dobré:

“A on bol smrteľne ranený pre naše prestúpenia, zdrtený pre naše neprávosti, kázeň nášeho pokoja bola vzložená na neho a jeho sinavicou sme uzdravení.”

¹³⁴ Choroby, povery a diabli nás zovreli, nebolo žiadnej cesty von, cirkev išla zlou cestou, oni odišli do denominačných vecí (farizeovia, sadúceovia a umývanie hrncov a mís) a Slovo Božie sa stalo bezúčinné. Ale táto malá Holubica prišla dolu a len jediná vec sa mohla uskutočniť: tam musel byť vykupiteľ!

¹³⁵ Bol ranený, zlomený, zbitý, mučený, ale On poznal cestu späť Domov. Tak z Golgotského kríža, kde Ho bili, mlátili, trhali Ho ako svorka vlkov, On sa pustil do letu z Golgoty a potom pristál v nebeských dverách a povedal, „Je dokonané! Je dokonané! Oni sú voľní! Choroba môže byť teraz uzdravená! Hriešnici môžu byť zachránení! Zajatí môžu byť vypustení na slobodu!“

¹³⁶ Hoci On bol zmrzačený a ranený, ten veľký boj, keď bolo všetko proti Nemu ... Dokonca básnik zvolal:

Medzi trsúcimi skalami a tmavnúcimi oblakmi

Môj Spasiteľ sklonil hlavu a umrel.

Ale roztrhnutá opona zjavila cestu

Do nebeskej radosti a neskončeného dňa.

¹³⁷ Bol som neurotik celý život. Keď som bol malý chlapec, niečo ma udrelo, to ma vystrašilo a asi každých sedem rokov sa mi to stávalo. Brat Jack si pamätá, keď som prvý krát začal, opustil som pole na rok. Niečo sa stalo.

¹³⁸ Pamätám si deň, keď Juanita Hemphill ... Myslím, že sa teraz volá

Juanita Kelly, ona sa po smrti svojho manžela vydala za brata Kelly. Anna Jeanne, mám ich fotky, oni boli takí ... A jej ... ich dve dievčatá a sestra Moore utvorili trio. Oni spievali tú pieseň, ktorú nikdy nezabudnem: "Hľadieť poza západ slnka." Brat Jack, pamätáš si, myslím, že si prišiel vtedy z Floridy. Aké milé dievčatká.

¹³⁹ A pamätám si to ráno malú skupinu letničných odtiaľto zhora v severnej časti krajiny, niekde v Michigan, tieto dievčatá tam vystúpili, keď brat Hooper ... Videl som ho tu minulý večer, ja ... teraz tu možno nie je, brat Ed Hooper. Si tu, brat Ed? Myslím, že tu nie je ... On tu sedel minulý večer. Žiaden ... Mnohí z vás ho poznajú. On, ja a brat Hooley sme mali vycestovať. A tieto dievčatá stáli tam na rohu, spievali to a dali nám, každému jednému žltú ružu, ktorú vybrali zo svojich vlasov. (To bolo tam, kde ten šialený zostal uzdravený, diali sa veľké veci).

¹⁴⁰ Išiel som cestou tak šťastný ako som len mohol byť a zrazu ma to zasiahlo. Rok potom, predtým, ako som vošiel znovu na pole. Skoro ma to zabilo.

¹⁴¹ Odkedy som bol malým chlapcom, vždy som hovoril, že neviem, čo je to videnie. Ako malý chlapec, vždy som hovoril, „Ak ja - ak by som len upadol do jedného z tých tranzov a videl to, vyzdravel by som.“ Ten čas ... Vždy som chcel ísť do kliniky Mayo zistiť, čo so mnou nie je v poriadku. Tí Doktori...

¹⁴² Môj žalúdok vytvára nadbytok kyseliny. A oh! Brat Jack mi pomáhal vyjsť von. Prechádzal som sa okolo domu a zrazu som vyzvracal nejakú teplú mazľavú vodu. A išiel som za kazateľňu a modlil sa za ľudí, ktorí boli na tom dva krát tak zle a boli uzdravení. Položil som ruky na muža, ktorý mal na tvári rakovinu a tá rakovina opustila jeho tvár ešte kým tam stál. A ja som bol tak chorý, že som nemohol stáť.

¹⁴³ A vy neviete, na čo som trpel. Psychickú vyčerpanosť. Každých sedem rokov to prichádza, po celý život. Teraz som v tom čase, v ôsmej sedmičke.

¹⁴⁴ Tak bol som - bol som tak vyčerpaný. Plakal a prosil som.

¹⁴⁵ A pamätám sa, keď som nakoniec uvažoval, že mám dosť peňazí aby som išiel do kliniky Mayo na vyšetrenie, hovorili mi: „Oni zistia aký je tvoj problém.“ Žena, ja a Becky, ktorá je tam vzadu ... Sarah bola ešte dievčatko. Práve som vstúpil do svojej služby uzdravovania. A tak sme vyštartovali do kliniky Mayo.

¹⁴⁶ Prešiel som vyšetreniami v tej klinike. A tú noc predtým som... Nasledujúce ráno som mal posledné vyšetrenie. Zobudil som sa, sedel

som na posteli a pozeral som sa dookola. Hľadel som pred seba a uvidel som malého chlapca, ktorý vyzeral ako ja, keď som mal asi sedem rokov. A pozrel som sa na to a bol som to ja. A stál pri nejakom starom pahýli stromu. A na tom strome ...

147 Mnohí z vás, lovcov veвериčiek viete, že ak šúchate hore dole palicou o kmeň stromu a veвериčka je v tej dutine, to ju vystraší a ona vybehne von.

148 A ja som sa díval tam, kde bola tá veвериčka a myslel som si, „Aký druh veвериčky to je?“ Potrel som ten kmeň a keď som to urobil, pozrel som sa a to som bol ja okolo tridsať osem ročný, toho malého chlapca nebolo. Tak potrel som ten konár a z kmeňovej dutiny vybehla malá veverička, asi takáto dlhá, tmavá, takmer čierna a vyzeralo to, akoby z nej lietali malé iskry. Mala mrňavé očká, ako korálky a vyzerala ako najpodlejšie stvorenie, aké som kedy videl. Vyzerala skôr ako lasica než ako veverička.

149 A dívala sa priamo na mňa. A ja som otvoril svoje ústa, aby som niečo povedal. Ale keď som to urobil, ona ... Prv, ako by ste mohli mihnúť okom, vletela mi rovno do úst, išla dolu do môjho žalúdka a trhala ma na kusy. A keď som vyšiel z toho videnia, mal som zodvihnuté ruky, hľadiac, začal som kričať, „Ó, Bože, buď milostivý! To ma zabíja!“

150 Vtedy som počul Hlas hlboko v izbe, ktorý hovoril, „Pamätaj, je to len šesť palcov dlhé.“

151 Koľkí počuli o tej udalosti? Hovoril som vám to mnoho krát, ktorí prichádzate do modlitebni.

152 Tak, to sa stále opakovalo, trápenia boli stále také isté.

153 Bratia z kliniky Mayo ma vyšetřili. Nasledujúci deň povedali, „Tvoj otec bol Ír, on pil. Tvoja matka bola polovičná Indiánka, to ťa urobilo miešancom. Tak, budeš ... ty si len taká nervózna troska a už nikdy sa z toho nedostaneš. Povedal, „Inak si zdravý. Ale to je niečo v duši, čo človek nemôže ovládať. Ty budeš ...“ Povedal, „Keď človek zomiera, nemožno vykonať pitvu, pretože jeho duša odišla.“ On povedal, „Tak, ty sa nikdy z toho nedostaneš.“

154 A ten chlapík povedal, môj starý doktor, povedal, „Môj otec to tiež mal, zomrel okolo osemdesiat päť, deväťdesiat ročný. Mesiac alebo dva predtým, ako zomrel som ho vyšetřil. Mal tie obdobia celý svoj život. Nazval to „obdobia.“

155 „Niektorí ľudia“, povedal „ktorí na to trpia, sú v silnej depresii.“ Povedal, „to je druh, ktorý ťa zabije.“ On povedal, „Je iný druh, ako ženy,

ktoré sú v prechode, ony plačú. Ty máš taký druh, že sa cítiš unavený.“ Povedal, „Veteráni tomu hovoria mať blueš- smutnú náladu, nemohlo ich to opustiť.“ Povedal, „Keď ťa to chytí, tvoria sa žalúdočné kyseliny, si rozrušený.“

156 Povedal som, „Ale pane, ja nerobím nič. Ja som šťastný.“

157 Povedal, „To je vporiadku. To je proste mimo ľudského dosahu. Povedal, „Ty to vždy budeš mať.“ Ó, čo za zastrašujúca vec!

158 Ale stále som myslel na tie slová, „Pamätaj, je to len šesť palcov dlhé.“ To mi zostávalo v pamäti. Moja drahá žena, ktorá sedí tam vzadu, vám to môže potvrdiť. Rok po roku som o tom premýšľal.

159 A potom, posledne keď som išiel za more, bol som ... Predtým ... No, bol som znovu doma a bol som loviť veвериčky. Vyskočil som z auta s bratom Banks Woodom, ktorý dnes večer počúva a začal som bežať hore kopcom a zdalo sa, že mi vyskočí srdce.

160 A opýtal som sa doktora Sama Adaira, povedal som, „Čím to je?“

161 Povedal, „Ešte raz, keď to budeš mať, daj si urobiť kardiogram.“

162 Povedal som, „Dobre.“

163 Tak to sa stalo znovu v ďalšom roku a dal som si urobiť ten kardiogram. Povedal mi, „Srdce máš v poriadku.“ Povedal, „Si len nervózny.“ Vtedy sa to začalo.

164 No, ďalší doktor mi povedal, môj dobrý priateľ, povedal: „To je tvoje srdce, chlapče, radšej buď opatrný.“ To je ten rok, keď som volal bratovi Moore a on našiel niekoho, kto mal kázať namiesto mňa, keď som išiel na ten lov baranov s bratom Freedom. Chodil som po horách tak, ako keď som mal šesťnásť rokov, bežal som mílu za mílou. Vôbec ma to netrápilo. Vidíte?

165 A vrátil som sa a povedal som to Samovi. On povedal, „Nuž, niečo nie je v poriadku, radšej buď opatrný.“

166 Potom som videl videnie nejakého starého doktora, ako stojí s tými ... staromódneho doktora so stetoskopom na pleci. Povedal ... Stál predo mnou a povedal, „Nedaj si nahovoriť, že to je tvoje srdcé, to je tvoj žalúdok.“

167 Tak, myslel som, „No dobre, budem sa držať toho slova, pretože to bolo videnie.“ Potom ďalej ...

168 Pripravoval som sa do Afriky. A dal som sa zaočkovať. Musel som podstúpiť sériu očkovaní pred vyjdením do Afriky, to je zákon. Tak, keď

som dostával tieto očkovania, on povedal, „Nemôžem nájsť na tebe ani jednu zlú vec.“ Povedal, „Tvoj hemoglobín, tvoja krv je deväťdesiat šesť.“ Povedal, „Keby si mal šesťnásť nebolo byť to o nič lepšie.“ A povedal, „Srdce ti kludne môže biť sto rokov. Plúca, všetko.“ Povedal, „Si v poriadku. Žiadny cukor, nič.“

169 Povedal som, „Ďakujem.“ Tak som prešiel ten fyzický test aby som si na palubu zobral zdravotný preukaz.

170 Tak, on povedal, „Čo na to môžeš povedať?“

171 Povedal som, „Nič okrem trvalého kvasenia v žalúdku po celý čas.“

172 Povedal, „Dobre, niečo ti poviem.“ Povedal ...

173 Povedal som, „Bol som vyšetrený. Bol som v klinike bratov Mayo a všade.“

174 On povedal, „Ale počkaj chvíľu.“ Povedal, „Niekedy je žalúdočný vred tak malý že tá látka, ktorá obsahuje barium, to nevykáže. A niekedy je to príliš veľké, aby to bolo vidieť na rentgene, pretože to je len tieň. Malinký vriedok, ktorý ani nemôžeš vidieť, by to nespôsobil. Ale veľa takých malých vredov by to mohlo spôsobiť.“ Povedal, „Poznám tu jedného starého doktora, ktorý vynašiel taký prístroj, ktorý sa teraz používa. Oni ťa uspia a cez hrdlo ti pustia do žalúdka malú sondu a môžu tak pozorovať, čo v tvojom žalúdku nie je v poriadku. To je taký typ človeka ako ty. On je kresťan. Prečo by si sa s ním nestretol.“

175 Zapísal som si jeho meno: Dr. Van Ravensworth. Tak, keď som sa vrátil, išiel som pozrieť toho starého doktora. Ó, je to fajný starý muž z holandskej východnej Indie, pochádzal z veľkej rady misionárov. A on počul o mne a čítal moju knihu a len mi potriasol ruku a povedal, „Brat Branham, rád by som to pre teba urobil.“ Povedal, „Poviem ti, čo máš robiť. Nasledujúci víkend zajdi tu do tejto nemocnice a zavolaj mi predtým, ako tam pôjdeš.“ A povedal, „Dám ti očkovanie pentotalom, po ktorom zaspíš na päť minút.“

176 Moja dcérka to dostala, keď jej mali trhať zub a tiež dcérka brata Normana. Pomyslel som si, že päť minút spania mi nemôže vadiť. Takže som s tým súhlasil.

177 A potom na druhý deň ráno som vstal, sedel som na posteli a obzeral som sa, pozrel som na našu manželskú posteľ. Moja žena sa ešte nezobudila. Hľadel som von oknom smerom k veľkým Horám Catalina, ktoré vidieť z miesta, kde bývam a pozeral som sa na miesto, kde Anjel Pánov vložil Meč do mojej ruky a kde sa zjavilo tých sedem Anjelov, ktorých vidíte na tom obrázku. Stali sa tam veľké veci.

178 A ako som sa tak díval, stál som znovu pri tom strome, tam, kde bola tá veвериčka. Pozrel som sa tam, pomyslel som si, „To je brloh tej veveričky.“ A myslel som, „Som zvedavý, či tam ešte stále je?“ (To bolo v tom videní). Pošúchal som tú stranu toho stromu a ona vyskočila von. (Bola to najdivnejšia veverička, akú som kedy videl. Nuž, museli by ste poznať moju službu, aby ste rozumeli týmto symbolom a tým veciam) A skôr ako som stačil mrknúť okom, skočila na mňa, ale ma netrafila. Netrafila mi do úst, narazila mi do hrudi a spadla.

179 A len čo to urobila, počul som ako niečo povedalo, „Chod' do hôr Catalina.“

180 Otočil som sa a povedal som, „Meda, si hore, miláčik?“ A zobudil som ju.

181 Povedala, „Čo sa deje?“ Bolo okolo piatej ráno.

182 Povedal som, „Díval som sa von a videl som znovu tú veveričku, drahá.“

183 „Akú veveričku?“

184 Povedal som, „Tú čo som videl v klinike Mayo.“ Povedal som, „Vieš čo? Ona mi teraz netrafila do úst, odrazila sa od mojej hrude. Chvála Pánovi! Odkedy som bol malým chlapcom, čakal som, chcel som vidieť ako sa to stane. Keby som to len mohol vidieť, že sa to stalo, ani som nevedel ... Predtým ako som vedel, čo to je videnie, keby som to len mohol vidieť, že sa to stalo, budem v poriadku. Čokoľvek mi v tom bude povedané, tak sa to stane. A štyridsať rokov som na to čakal a teraz sa to stalo.“

185 Predtým, ako som bol v klinike Mayo, v tom istom čase som bol tam hore, keď mi dali tú správu a videl som to videnie ...

186 Moja matka odišla už do Chvály, bola to veľmi zvláštna žena. Ona mala v živote okolo tri alebo štyri sny a vždy boli pravdivé. Ona mi povedala, a ten ... Ona začala rozprávať a ja som povedal, „Dobre stačí ... Mama, poviem ti, ako to bolo ďalej.“ Vidíte?

187 Lebo vždy keď mi poviete sen, aby som ho vyložil, vy mi nie vždy poviete úplne presne ako to bolo. Potom, keď to znovu vidím, vidím presne čo sa vám snívalo, potom mi On povie, čo to je. Vidíte? Vy mi nemusíte povedať, aký je ten sen, On Sám mi ten sen ukáže. Vidíte? A potom ja vidím, poviem, „Nuž, nepovedal si mi toto a povedal si mi tamto.“ Vidíte? A tak Boh, ktorý môže vyložiť sen, môže ukázať sen. On ho môže ukázať, On ho môže vyložiť. A tak potom ...

¹⁸⁸ Nuž, vari nebolo niečo také v Biblii? „Ak môžeš ...“? Práve to ku mne prišlo. V Danielovi, nebolo to tam? Alebo, nie, pri Jozefovi. Nuž, je to niekde v Biblii práve som si to spomenul, je tam povedané, „Ak mi môžeš ukázať ... Ak mi môžeš povedať, čo ...“ Ó, to bol Kráľ Nabuchodonozor, to je ono. Povedal, „Ak môžeš ... Ak môžeš ...“

¹⁸⁹ Tí mágovia povedali, „Povedz nám ten sen.“

¹⁹⁰ On povedal, „Odišlo to odo mňa.“ Tak je to, pamätám si to. Práve som si vtedy na to pomyslel.

¹⁹¹ Teraz si všimnite. A mama, ona mi povedala, „Billy“, keď som sa vrátil, povedala, „poď sem, synu, a sadni si.“ Povedala, „Mala som zvláštny sen. Snívalo sa mi, že som ťa videla ako ležiš chorý, takmer si umieral, s tvojim žalúdkom, ako zvyčajne.“ Koľko diet pre mňa varila! A povedala, „Ty si staval dom hore na kopci.“ A povedala, „Videla som prichádzať dole z neba šesť bielych holubíc, hrkúťali, boli v tvare písmena Š a sadli si na tvoju hrud'. A ty si sa díval a jedna vpredu sa ti snažila niečo povedať.“ Povedala, „Boli to skutočne hladké, biele holubice. A obrátili svoje malé hlávky smerom k tvojmu lícu a hrkúťali: 'hrkú, hrkú, hrkú.“ A povedala, „Nemohla som tomu rozumieť.“ Povedala, „Oni len stále hrkúťali: hrkú, hrkú, hrkú ...“

¹⁹² Povedal som, „Ó, vidím to, chvála Pánovi!“ A povedal som, „Znovu vytvorili svoje písmeno Š a odišli naspäť hore do oblakov a robili: 'hrkú, hrkú, hrkú, hrkú a išli naspäť domov.“

¹⁹³ Nuž, to malé zvieratko, ktoré som videl, bolo šesť palcov dlhé (cca 15 cm - pozn. prekl.). Ten rad holubíc, ktoré mama videla, bolo ich šesť, šesť znamená neúplnosť. Vedel som, že jedného dňa uvidím tú siedmu. To bol človek, trápenie, tak to išlo ďalej a ďalej.

¹⁹⁴ To ráno, vstal som po tom, ako som videl toto videnie. Poslúchol som Pána. Odprevadil som môjho malého chlapca, Jozefa, do školy (on ma teraz počúva v Tuscone). Zobral som ho do školy a povedal som Méde, že neviem, kedy sa vrátim.

¹⁹⁵ A vydal som sa hore do hôr Catalina, na úpätie tých hôr a išiel som hore na miesto, kde Anjel Pánov vložil Meč do mojej ruky. Skutočne zavčasu. A začal som vystupovať na tú horu.

¹⁹⁶ No, namiesto toho aby som išiel hore do vrcholov touto cestou (na ktorej je plno hadov a škorpionov, viete aká je Arizona), odbočil som do prava. Niečo povedalo, „Odboč vpravo.“ Išiel som cestou ku štítom. Išiel som naokolo, prechádzal som okolo tých veľkých ozrutných skál, niekoľkonásobne väčších ako táto modlitebňa, ktoré ležali na tých

vrcholoch kde sa sotvakedy dostane nejaký človek.

¹⁹⁷ A asi okolo jedenástej hodiny som vchádzal do malej kotliny, vzadu kde, ... na miesto, ktoré bolo obrátené takto a prechádzal cezeň jelení chodník. A mal som vyzlečenú košeľu a klobúk som držal v ruke, lebo som bol zliaty potom. A tak som sa obrátil tým smerom, a keď som obrátil smerom do tej kotliny, cítil som prítomnosť Pánovu. Strhol som si klobúk a pozeral som sa dookola. Pomyslel som si, „On je niekde tu. Viem, že On je tu.“ Ó, „Čo to je?“ Urobil som ešte niekoľko krokov. Povedal som, „Pane, Ty si niekde tu.“

¹⁹⁸ A ja pozrel som sa a tam na chodníku ležala tá malá veвериčka. Chcela vyskočiť na niečo ale netrafila a udrela ju cholla (to je skákajúci kaktus). Prerazil jej cez hlavu, prsia, brucho a bola mŕtva. Tá čudná veverička netrafila do mojich úst a udrela do tej cholly. A Hlas Pánov povedal, „Tvoj nepriateľ je mŕtvy.“ Stál som tam a triasol som sa. Podniesol som nohu a ...

¹⁹⁹ Obyčajne vrany by to hneď zjedli. O niekoľko dní potom som zabil hada, ležal na ceste okolo pol hodiny. Vždy tam lietajú orly a vrany a oni to hneď vezmú. Zabil som koralového hada, to je najnebezpečnejší had, akého máme. Ležal tam hneď vedľa mňa. Bolo to niekoľko dní po tom. Keď som o chvíľu prišiel aby som ho vzal a mohol ukázať, vrany ho už zobrali preč; lietajú tam havrany.

²⁰⁰ A to tam ležalo odvtedy, ako som videl to videnie, dva dni pred tým. Myslím, že to bolo v sobotu a ja som tam išiel v pondelok. Tak tam ona ležala mŕtva. Rozdrtil som ju nohami.

²⁰¹ Obišiel som okolo, znova som si sadol. Sedel som tam chvíľu, plakal a modlil som sa. Díval som sa dole na Tucson, ležiaci niekoľko míl podo mnou.

²⁰² Otočil som sa a vrátil som sa späť a stále to tam ležalo. Keď som vošiel do tej kotliny, znovu prišiel na mňa Duch Boží.

²⁰³ Prešiel som ešte okolo a zišiel som z toho vrchu. Vrátil som sa domov a povedal som svojej manželke, „Drahá, neviem ako, ale dostanem sa z toho.“

²⁰⁴ Dr. Ravensworth, keď mi urobil to vyšetrenie, povedal, „To je úplne nemožné pre teba, aby si bol zdravý.“ Dal mi injekciu pentotalu, ktorá ma mala uspať na päť minút a ja som spal desať hodín. Tie látky, dokonca aspirin ma doráža. Tak on mi dal tú injekciu a pustil mi sondu do hrdla. Keď som na druhý deň ráno prišiel k sebe, povedal mi: „Kazateľ, veľmi nerád to hovorím, ale steny tvojho žalúdka sú tvrdé a vyschnuté.“ (Nikdy

som to nevidel. Použil pri tom slovo gastritis a tak som si to našiel v slovníku a tam bolo, že to znamená: niečo čo je uschnuté). Povedal: “Nemôžeš sa z toho dostať. Stále to budeš mať.” Bol by som znechutený, ak by som nemal to videnie od Pána.

205 A na druhý deň Niečo povedalo, „Chod' znovu na tú horu.“

206 A v ten deň, namiesto toho, aby som išiel tou cestou, bol som vedený ísť inou cestou. A stál som tam, hľadel som a rovno predou mnou sedela tá siedma malá, biela holubica a pozerala sa rovno na mňa. Pretrel som si oči, povedal som si, „Istotne, to je videnie, určite je.“ Pozrel som sa a povedal som, „Holubička, odkiaľ prichádzaš?“ Bola tak pekná a bielučká, mohol to byť aj holub. Čokoľvek to bolo, bolo to tam na pustine.

207 Všemohúci Boh, Ktorý vzkriesil Ježiša Krista z mŕtvych, Ktorého som služobníkom a Jeho Slovo tu leží otvorené predou mnou vie, že som povedal pravdu a neklamem.

208 Tam sedela tá holubica a hľadela na mňa. Prechádzal som okolo, myslel som si, „Určite je to videnie.“ Otočil som hlavu, pozrel som sa späť a ona tam sedela. Tie malé, biele krídla, práve tak snehobiele ako len mohli byť, jej malé, žlté nožičky a malý, žltý zobáčik, sedela tam a pozerala sa na mňa. Dívala sa rovno na západ. Prešiel som takto okolo nej ale za nič by som sa jej nedotkol. Išiel som ďalej hore po chodníku. Pozrel som sa späť a ona tam pokojne sedela a pozorovala ma.

209 Brat, ako syn Abraháma, neberiem do úvahy to, čo mi povedal doktor, ja budem zdravý, v každom prípade!

210 Na tretí deň som sa vrátil späť, šplhal som sa vysoko. Mnohí z vás poznajú to videnie o tom indiánskom náčelníkom jazdiacom na koni cez ten múr smerom na západ. Okolo poludnia niečo obrátilo moju pozornosť na veľkú skalu, povedal, „Rozprestri svoje ruky oproti nej a modli sa.“ Boh v Nebesiach vie, že toto je pravda.

211 Rozprestrel som ruky oproti tej skale a pohliadol som k Nebu a začal som sa modliť. A počul som Hlas vychádzajúci z vrcholu tam tých skál, povedal, „O čo sa opieraš, vo výške svojho srdca?“ Stál som takto opretý chrbtom, s holými ramenami, vyzlečený do pása, bolo horúco. Obzrel som sa a tam v kmeni, na skale bolo napísané, bielym „Orol.“ Presne to, čo povedalo to videnie, že cez neho príde to ďalšie Posolstvo.

212 Bol som tak vzrušený, bežal som domov. Zobral som fotoaparát a na druhý deň som sa vrátil a odfotil som to. To tam stále bolo, napísané na tej skale: Biely „Orol.“ (Holubica, ktorá vedie Orla)

²¹³ Akosi, ja-ja viem. Povieť vám to prv, ako sa to stane. Ten doktor je dobrý doktor, bez pochyb. Myslím si, že je fajn človek. Ale ja viem, že sa z toho dostanem. Je to vybavené! Skončilo to a ja budem zdravý!

²¹⁴ A premýšľal som ako Ernie spieval tú pieseň pred pár chvíľami, Na Krídlach Holubice. Ako znie tá melódia? Začni to pre mňa, Ernie.

... krídlach ... snehobielej holubice, (spievaj to so mnou)

Boh poslal Svoju čistú, sladkú lásku.

Bolo to znamenie zhora,

na krídlach snehobielej holubice.

²¹⁵ Nazdávam sa, že Ernie spieval dve slohy z toho. Ja vám zaspievam tri:

Keď bol Noe unášaný za mnoho dní na vodách potopy,
mnohými spôsobmi vyhľadával zem.

Mal isté problémy,

ale nie zhora,

Keď mu Boh poslal znak

na krídlach snehobielej holubici.

Na krídlach snehobielej holubici,

Boh zoslal Svoju čistú, sladkú lásku,

bolo to znamenie zhora,

na krídlach snehobielej holubici.

Ježiš, náš Spasiteľ,

Prišiel jedného dňa na zem.

Narodený bol v stajni,

ležal vo válove na sene.

Hoci tu bol odmietnutý,

Ale prišla pomoc zhora,

keď Boh nám poslal Svoj znak,

na krídlach snehobielej holubici.

Na krídlach snehobielej holubici,

Boh zoslal Svoju čistú, sladkú lásku,
Ó, bolo to znamenie zhora,
na krídlach snehobielej holubici.
Hoci som trpel mnohými spôsobmi,
volal som o uzdravenie,
ako v noci tak i v deň.
Ale viera nezostala zabudnutá
Otcom zhora,
On poslal mi Svoj znak
na krídlach snehobielej holubici.
Na krídlach snehobielej holubici,
Boh zoslal Svoju čistú, sladkú lásku,
Ó, bolo to znamenie zhora,
na krídlach snehobielej holubici.
Na krídlach snehobielej holubici,
Boh zoslal Svoju čistú, sladkú lásku,
Ó, bolo to znamenie zhora,
na krídlach snehobielej holubici.

²¹⁶ Drahý Bože, ďakujem Ti za tieto veci, Otče. Ty si dal Noemu znamenie, Ty si dal svetu znamenie a Ty si dal mne znamenie. A ten nasledujúci deň, keď som videl toho lietajúceho orla, ó Bože tu je Posolstvo, ktoré teraz vychádza a ja sa modlím, Bože, aby si nechal tú Holubicu, aby ho viedla. Udeľ to, Pane. To ma doviedlo do viery, akú som nikdy predtým nemal. Viem, Bože, viem, že to bude všetko v poriadku. Tak Ti ďakujem za to, Otče.

²¹⁷ A dnes večer, pošli dolu Svoje Posolstvo znovu, Pane, na krídlach Holubice Slova. Udeľ to, drahý Nebeský Otče. A každý jeden, kto dnes večer prejde cez toto pódium a tiež vonku v zhromaždeniach po celom kraji, nech Tvoja veľká Holubica viery padne do ich srdc a dá im vieru, Pane, pre ich uzdravenie. Pamätáme, že Boh nehľadá na osobu. On mohol poslať Posolstvo Noemu, mohol Ho poslať Jánovi Krstiteľovi, mohol Ho poslať mne, môže Ho poslať ostatným.

²¹⁸ Modlím sa, aby tá Holubica vletala práve teraz do každého srdca,

Pane, so Svojim malým, zlatým zobáčikom a šepkala to, „Skrze Jeho rany ... Skrze Moje rany a sinavice si uzdravený.“ Bože, udeľ to, že naše prestúpenia budú vymazané, naše nepravosti nám budú odpustené a že naše nemoci budú uzdravené. To je v Tvojich rukách, Otče. V Mene Ježiša Krista. Amen.

Zostaňme chvíľu dlhšie so svojimi sklonenými hlavami:

²¹⁹ Koľkí z tých, čo ste tu by radi povedali, ak môžete a chcete povedať toto, „Brat Branham, mylil som sa celý svoj život. Chcel som slúžiť Bohu, ale dnes večer som pripravený sa poddať. Modli sa Bohu, aby tá Holubica vletela do môjho srdca dnes večer. Môžem cítiť To trepotanie Jej krídel ako vchádza dnu“? Zodvihnite ruky, urobíte to? Tu vo viditeľnom poslucháčstve, ó, po celej budove.

²²⁰ Vonku v obecnstvách po celej krajine, u brata Hunta a brata Colemana, u brata Leo a tých tam v Tucsone, v Branhamovej Modlitebni, cez celé západné pobrežie, zodvihnite všade svoje ruky: „Chcem, aby tá Holubica priletela dnes večer do môjho srdca. Prines mi Božiu nežnú lásku na krídlach snehobielej Holubice, Svätého Ducha. Pošli mi To dnes večer, Pane a vlož do môjho srdca vieru, akú potrebujem.

²²¹ V Mene Ježiša Krista sa modlím, Bože, odpusť naše hriechy. Tá ranená Holubica priniesla späť to Posolstvo, ó Bože, „Je dokonané!“ My tomu veríme. Len nám daj vieru veriť Tomu. Modlíme sa v Ježišovom Mene. Amen.

Na krídlach snehobielej holubice,
Boh poslal dolu Svoju čistú, sladkú lásku,
Bolo to znamenie zhora,
na krídlach holubice.

²²² Odkiaľ prišla tá holubica? Ja neviem. Ona by nebola tam vonku v takej púšti. Nie, nie! Nie, ona by tam nebola. A prečo bola biela? Nebeský Otec vie, že bola biela ako moja košeľa. Ona tam sedela.

Ale to bolo na krídlach snehobielej holubice,
Boh poslal dolu Svoju čistú, sladkú lásku,
Bolo to znamenie zhora, na krídlach holubice.
Na krídlach snehobielej holubice,
Boh poslal dolu Svoju čistú, sladkú lásku,
Bolo to znamenie zhora,

na krídlach holubice.

²²³ Ó, necítite sa skutočne pokorne? Potrasme si jeden z druhým ruky a spievajme to:

Na krídlach snehobielej holubici,
Boh zoslal Svoju čistú, sladkú lásku,
Ó, bolo to znamenie zhora,
na krídlach snehobielej holubici.

²²⁴ Pozdvihnime svoje ruky ku Nemu a spievajme to:

Na krídlach snehobielej holubici,
Boh zoslal Svoju čistú, sladkú lásku,
Ó, bolo to znamenie zhora,
na krídlach snehobielej holubici.
Keď bol Noe unášaný cez mnoho dní
na vodách potopy,
mnohými spôsobmi vyhľadával zem.
Mal isté problémy,
ale nie zhora,
Keď mu Boh poslal znak
na krídlach snehobielej holubici.
Na krídlach snehobielej holubici,
Boh zoslal Svoju čistú, sladkú lásku,
bolo to znamenie zhora,
na krídlach snehobielej holubici.
Ježiš, náš Spasiteľ,
Prišiel jedného dňa na zem.
Narodený bol v stajni,
ležal vo válove na sene.
Hoci tu bol odmietnutý,
Ale nie zhora,

Boh nám poslal Svoj znak,
na krídlach snehobielej holubici.
Na krídlach snehobielej holubici,
Boh zoslal Svoju čistú, sladkú lásku,
Ó, bolo to znamenie zhora,
na krídlach snehobielej holubici.

²²⁵ Prečo, ja starý človek, trpel som celý svoj život, prečo ma On teraz uzdravil? Verím, že prejdem znovu túto cestu, mám priniesť Posolstvo! A hovorím svojmu Otcovi dnes večer, (ako Junior videl vo sne minulej noci krídla tejto Holubice pohybujúce sa v týchto oknách tu), Pane, Tvoj služobník sa hlási do služby! Amen, som pripravený!

Na krídlach snehobielej holubice,
Boh poslal dolu Svoju čistú, sladkú lásku,
Bolo to znamenie zhora,
na krídlach holubice.

²²⁶ Verme teraz, že On sa teraz pohybuje nad týmto obecnstvom.

Na krídlach snehobielej holubici ... (očakávame, Pane)
Boh zoslal Svoju čistú, sladkú lásku,
Bolo to znamenie zhora,
na krídlach snehobielej holubici.

²²⁷ Vy, ktorí máte modlitebné karty, tu v tejto uličke, poďte dopredu tadiaľto. Chodte dopredu tu do tejto uličky, týmto smerom.

Na krídlach snehobielej holubici,
Boh zoslal Svoju čistú, sladkú lásku,
Ó, bolo to znamenie zhora,
na krídlach snehobielej holubici.

²²⁸ Vy s modlitebnými kartami v tejto rade, prichádzajte z ľava.

Na krídlach snehobielej holubici,
Boh zoslal Svoju čistú, sladkú lásku,
Ó, bolo to znamenie zhora,

na krídlach snehobielej holubici.

229 Tí, ktorí ... (Prázdne miesto na páske - vyd.)

Na krídlach snehobielej holubici,

Boh zoslal Svoju čistú, sladkú lásku,

Ó, bolo to znamenie zhora,

na krídlach snehobielej holubici.

230 Odkiaľ prišla tá holubica tam hore v tej púšti? Povedal by som toto: Boh videl, že Abrahám potreboval baránka na znamenie, On je Jehova-jireh, „Pán si zaopatrí pre Seba obeť.“ Uvažujte o tom! Ten istý Boh, skrze tú istú inšpiráciu, skrze ten istý druh ľudí, poslal holubicu. On je stále Boh, Jehova-jireh môže zaopatriť čokoľvek, čo potrebuje.

231 Či nechcete, len za chvíľu, ako teraz prichádzate cez túto modlitebnú radu, prosiť Boha, aby zaobstaral pre vásna krídlach Holubice? Tú Holubicu, Duchu Svätého, aby vám dal vieru do vášho srdca, aby ste verili, že zostanete uzdravení.

232 Snažím sa postaviť ich všetkých na nohy, vidíte. Pýtam sa teraz. Brat Brown je na svojom mieste. Brat Jack . . . Čo hovoríš? (Nieкто hovorí k bratovi Branhamovi - vyd.) V poriadku, dobre. Tá časť tu, prídte cez túto uličku prví, zaraďte sa tu. Z tej zadnej časti prichádzajte a zaraďte sa za nimi. Tí z tadiaľto tu z boku a vy sa zaraďte tu za nimi. Prichádzajte takto okolo, aby sme sa za vás modlili.

233 Nuž, som si istý, že toto nebude žiadna rýchla rada, ktorá by nám zabrala málo času. Ale nakoľko môžeme, budeme sa modliť za každého jedného z vás.

234 Nuž, skrátil som svoje posolstvo (a vy ste si to všetci všimli), tak aby sme mohli mať túto modlitebnú radu. Toto je pamätná rada na počesť tých dní, kedy brat Jack Moore a brat Young Brown, vaše ženy vás nechali aby ste išli, vyšli sme do Kalifornii a cez celú Arizonu (spolu, cez tú púšť) a modlili sme sa za chorých.

235 A viete čo? Sú ľudia, ktorí ešte dnes žijú a vtedy umierali. A žijú dodnes vďaka tomu úsiliu. Čo to spôsobilo? To spustilo Božské uzdravenie vo všetkých cirkvách v celom kraji, dokonca u Presbyteriánov a tak ďalej. Zatvorilo im to ústa, lebo to musel urobiť Boh, že pomazal niekoho, kto zabije Goliáša, aby ukázať, že sa to dá urobiť a potom zvyšok z nich nabral odvahy (tak je to) a išli dopredu. Je možné urobiť to znovu, lebo On stále posielal Svoju lásku na krídlach Holubice.

236 Kresťania, chcem, aby ste počúvali. Ak by som tu stál a snažil sa vám citovať tie nadprirodzené veci, ktoré som videl stať sa za posledné tri roky, bol by som tu do nasledujúcej soboty večer a hovoril vám to. Ja vám ani nehovorím toho tak veľa, pretože to znie skoro ako nemožné, ale hovorím vám Pravdu. To je úplná Pravda. Žijeme pod vedením Veľkého, Mocného Jehovu, Toho istého, Ktorý bol s prorokmi v Starom Zákone, s Cirkvou v Novom Zákone a On je tu dnes a berie si Nevestu z pohanov pre Svoje Meno. Verte Tomu! Či budete, ľudia? Ak ste vždy Tomu verili, verte Tomu práve teraz. To je pravda. Chcem, aby ste tomu verili. My nevieme, čo sa stane ešte dnes večer. Nevieme, čo sa stane. Proste trváme v očakávaní.

237 Prosím, v Mene Ježiša Krista, prosím vás ako Jeho služobník. Viem, že keď prichádzate do styku so zhromaždeniami, máte tam všetko zamiešané. Ale ak mi veríte ako Jeho sluhovi, ak je tam jediná smietka pochybnosti („pochybnosť, nevera“ je hriech), ak je jediná smietka toho vo vašom srdci, proste Otca, aby to zobral preč hneď teraz. Vidíte? „Pane ...“ A potom keď prídete s čistou, nefalšovanou vierou ... Nuž, moje ruky neznamenajú nič, ak vás To prv nezasiahne. Potom keď to príde, ono to rozsvieti, budete uzdravení. Tak je to, vy budete vedieť, že budete uzdravení. Vidíte? Budete tomu veriť.

238 A teraz sa budem modliť za každého jedného z vás. A ja ... Keď toto robíte, tiež položte ruky jeden na druhého, tak budeme ... A modlite sa za toho, na kom máte ruky, potom vás prevediem cez modlitebnú radu. Položte svoje ruky na niekoho, kto je s vami v rade.

239 Drahý Bože, neviem ako inak povedať tieto veci, Pane. Viem len povedať to, čo viem, že je Pravda a Ty si môj svedok dnes večer, že hovorím Pravdu. Moja viera, Pane a moje vlastné uzdravenie v budúcnosti, ja neviem kedy, ja neviem ako, ja tomu nerozumiem. Ale verím Tomu, Pane, že som prijal znamenie z neba. Tá siedma holubica sa sem nakoniec dostala, ten siedmy palec na tom zvierati je čoskoro ukončený. Je s tým koniec!

240 Bože, ja chcem slúžiť Tvojmu ľudu. Tak sa modlím, Bože, aby si nás tak pomazal dnes večer, že každý, na koho položíme svoje ruky, môže byť uzdravený. Nie preto, že sme to my, ale preto, že to je nasledovanie Tvojho prikázania. Ty si povedal, „Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria.“ Pane, pomôž mi veriť a pomôž ich srdciam, aby boli tou úrodnou pôdou pre vieru. A nech spolu, na slávu Božiu, každá chorá a trpiaca osoba v tejto budove (alebo v budovách všade v krajine), ktorá je teraz poslušná týmto prikázaniám, bude zdravá. V Mene Ježiša Krista to prosím. Amen.

241 Majte vieru. Všetci sa modlite s nami. Teraz, toto nie je rada s rozpoznávaním.

242 (Prázdne miesto na páske - vyd.) Depresia, strach, ja viem o tom ... Úbožiatko, ona povedala, že nikdy v živote nedožila pokoju. To je to isté čo som mal ja ... nemôže spať, nervozita, napätie.

243 Drahý Bože, potvrd' Pane, že som povedal Pravdu. Ako cítim za túto milú ženu! Modlím sa, Bože, aby si poslal ku nej dnes večer ten záblesk viery z hora, aby vedela, že Ty si zaviazaný ku Svojemu Slovu a že Ty dodržíš každé Slovo. Nech Boh Neba zoberie tento strach preč od mojej sestry. A ja som Ti poslušný a kladiem na ňu ruky a odsudzujem to. V Mene Ježiša Krista, nech to odíde od nej. Amen.

244 No, pozri sa sestra, veríš mi teraz, ak môžeš začať rovno odtiaľto, skrze kríž. Od tohto večera, zapri, že to máš. Vidíte, choď vpred a hovor, „Už to viac nemám.“ Potom ťa to opustí.

245 Sestra Palmer, naša sestra, sestra Palmer, jej manžel je môj veľmi dobrý priateľ, služobník z Georgii alebo Alabamy, Georgii. A ona prišla do modlitebne ... Oni prichádzajú, keď kážem v modlitebni, tisíc päťsto míľ, aby počuli jednu službu. Brat Palmer stratil kontrolu nad svojim autom, alebo chlapec, jeden z nich, keď išli do zákruťy a havarovali. Ona má po tom nejaké následky. Modlime sa:

246 Drahý Bože, vyslobod' tohto Tvojho služobníka, jeho milú ženu, ktorá je verím, pravdivým, malým sluhom v Kristu. Modlím sa, Bože, ako kladiem svoje ruky na ňu tu s mojím bratom Jack Moore, aby si ju uzdravil a učinil ju zdravou. V Ježišovom Mene. Amen.

247 V pravej nohe a ty stojíš za neho? Jeho malý chlapec je zmrzačený, on má zranenie na bruchu a chrbáte. Modlime sa:

248 Drahý Bože, nechaj tú snehobielu Holubicu skloniť sa dolu do jeho srdca práve teraz, „Ranený pre naše prestúpenia, uderený pre naše neprávosti, v Jeho ranách sme uzdravení.“ Prosím toto pre nášho brata a pre jeho malého syna, v Mene Ježiša Krista. Amen.

249 Silné bolesti hlavy a problémy s nohou, ktoré ho trápia pri každej práci.

250 Drahý Bože, udeľ Svoje uzdravujúce požehnanie na tohto mladého muža, keď my ako služobníci Boží kladieme svoje ruky na neho. V Mene Ježiša Krista. Amen.

251 Ona má nejaké ženské problémy a tiež chce krst Svätým Duchom.

252 Drahý Bože, ako Ti predkladám túto modlitbu viery za túto malú

dámu, nech tie ženské problémy pominú, nech krst Ducha Svätého príde na krídlach Holubice, v Mene Ježiša Krista. Amen. (Nech ťa Boh žehná, sestra)

253 Výrastok na jeho oku, a tiež za jeho drahého spoločníka.

254 Drahý Bože, Ty poznáš srdcia ľudí. Modlím sa Ti Otče, v Ježišovom Mene, aby si udelil túto žiadosť, ktorú prosí tento brat. A našou poslušnosťou Tvojmu Slovu je kladenie rúk na neho. V Mene Ježiša Krista. Amen. (Nech ťa Boh žehná, brat)

255 Ona má nejaký nádor na svojej ľavej strane a tiež jej hlas je zlý.

256 Drahý Ježiš, modlím sa, aby si uzdravil túto sestru, kladúc na ňu ruky v Mene Ježiša Krista, aby prišlo jej uzdravenie. Amen. (Nech ťa Boh žehná, moja sestra)

257 Úbohá sestra, vidím tvoje problémy, opuchnutá končatina. Obličky, mechúr a členok vysunutý z miesta.

258 Ó, Otče Bože, uzdrav túto vzácnu ženu, Pane, modlím sa, ako kladiem na ňu ruky v Mene Ježiša Krista. Amen.

259 Nech ťa Boh žehná, sestra. To je spôsob, ako to bude, ver tomu.

260 Počujete to, na mikrofóne, že? Každý, kto je na ... ten technik, ak to len dáte trochu hlasnejšie, obecenstvo môže počuť ich svede ... alebo čo oni hovoria, keď prichádzajú. Buďte v modlitbe za nich, keď to počujete. Keď sa začnem modliť, modlite sa so mnou.

261 Drahý Bože, modlím sa za túto našu sestru, aby si ju Ty uzdravil, drahý Bože. Robíme toto, lebo to je Tvoje prikázanie. V Mene Ježiša Krista. Amen.

262 Drahý Bože, Ty si počul to svedectvo, Ty si počul, čo jej ten nepriateľ urobil. My sa pokúšame vziať Meno Ježiša a poraziť tohto nepriateľa. On už je porazený, lebo udretá, ranená Holubica spadla na zem v Dome Božom s Posolstvom, „Je dokonané!“ Udeľ to, nech ona tomu verí, Otče, v Ježišovom Mene.

263 Drahý Bože, modlím sa, aby si uzdravil túto našu sestru. Nech tá Holubica Božia jej dosvedčí dnes večer, že On to pre ňu urobil, že ona by mohla byť v poriadku. V Ježišovom Mene. Amen.

264 Drahý Bože, ja kladiem svoje ruky na môjho brata, ktorý tu stojí. On mal dosť viery prísť tak ďaleko, Pane, teraz nech on obdrží svoje uzdravenie a ide na svoje miesto zdravý. V Ježišovom Mene.

265 Drahý Bože, modlím sa za nášho brata, kladúc na neho ruky.

Pomôž, drahý Bože, aby sa táto viera Božia sklonila dolu práve v tejto chvíli a aby bol ako Abrahám, nazývajúc tie veci ktoré sú, akoby neboli, lebo Boh dal zaslúbenie. V Ježišovom Mene. Amen.

266 Drahý Bože, Ty si ten Jediný, kto môže urobiť pravdivé rozhodnutie. Modlím sa, drahý Bože, ako táto mladá dáma prosila za toto, nech to obdrží v Mene Ježiša Krista. Amen.

267 Drahý Bože, kladiem svoje ruky na našu sestru poslúchajúc to, čo si Ty povedal. Toto nás privádza späť, Pane, do toho čo bolo pred mnohými rokmi, v ktorých sme mávali takéto modlitebné rady. Ale vieme, čo sa potom stalo, vieme, že Ty si dnes ten istý Boh, ak ľudia môžu mať dnes tú istú vieru. Modlím sa v Ježišovom Mene za uzdravenie našej sestry. Amen.

268 Drahý Bože, kladiem svoje ruky na môjho brata tu a prosím za jeho uzdravenie, v Mene Ježiša Krista. Amen.

269 Otče, prinášam pred Teba dnes večer túto našu sestru a kladiem na ňu svoje ruky svedčiac tak, že stojím ako svedok Tvojej moci, ako svedok Tvojich videní, Tvojho Slova a som svedok, že Ty si Boh. A kladiem na ňu svoje ruky v poslušnosti Slovu môjho Boha a prosím za jej uzdravenie. Amen.

270 Drahý Bože, kladiem ruky na môjho brata tak isto, ako svedok Tvojej moci prosím za jeho uzdravenie v Mene Ježiša Krista. Amen.

271 (Prázdne miesto na páske - vyd.) „Čo?“

272 Ona povedala, „Ten uzdravovateľ.“ Povedala, že „Nejaký človek niekde hore v Arkansas bol to ráno uzdravený, slepý obuvník.“ (Poznáte tú udalosť, bolo to v rádiu).

273 Povedal som ... Myslel som ... Odohral som roľu pokrytca. Povedal som, „Predsa neveríš, že je to Pravda?“

274 Ona povedala, „Áno, pane, verím.“

275 A ja som povedal, „Či veríš v tomto čase, že by Boh urobil niečo také, keď ...“

276 Ona povedala, „Pane, počúvala som ten náboženský program.“ Povedala, „Ja som kresťanka.“ Povedala, „Počúvala som tú reláciu, počula som, že ten človek tam hore bol uzdravený toto ráno, ten slepý obuvník. Vyhodili ho z cirkvi, robil príliš veľký hluk, jedna cirkev za druhou. So svojim klobúkom na palici, krútiac ho dookola, behajúc z cirkvi do cirkvi. On bol všade v meste a kričal: 'Ja som uzdravený! Som uzdravený! Slepý obuvník.'“

277 Povedal som, „Veríš tomu?“

278 A ona tam chvíľu stála, bol taký mrholivý dážď, povedala, „Pane, ak ma zavedieš tam, kde on je, potom nájdem svojho otca.“ Rozrušilo ma to.

279 Povedal som, „Možno ja som ten, ktorého hľadáš.“

280 Povedala ... uchopila ma za chlopne kabáta, povedala, „Ty si ten Uzdravovateľ?“

281 Povedal som, „Nie, sestra, ja som brat Branham.“

282 Povedala, „Maj zľutovanie!“ Myslel som na úbohú slepú Fanny Crosby: „Veľa iných si vypočul, neobchádzaj ma.“ Vidíte, On uzdravil jedného, On mohol uzdraviť ju.

283 Položil som ruky nad jej oči, povedal som, „Drahý Ježišu, jedného dňa sa starý masívny kríž posúval ulicou, udieral o zem, nesený na ramenách, z ktorých tiekla krv, to krehké telo prakticky padalo pod jeho ťarchou. Farebný muž menom Šimon Cyrenejský, pristúpil a zodvihol ten kríž a pomohol Mu ho niesť. Som si istý, že to pamätáš, Otče. A jedno z Jeho detí sa tu potáca v temnote, som si istý, že rozumieš.“

284 Ona povedala, „Sláva Bohu! Môžem vidieť!“

285 Povedal som, „Môžeš vidieť?“

286 Povedala, „Áno, pane.“

287 Povedal som, „Spočítaj tie svetlá.“ A ona ich spočítala. Povedal som, „Akej farby je môj oblek?“

288 Povedala, „Máš na sebe šedý oblek so žltou kravatou.“ To bolo to, ona mohla vidieť.

289 Ó, Boh si ctí pokoru.

“Toto samo o sebe je to, čo spôsobí a dovedie obrovské víťazstvo v Božej Láske.”

290 Drahý Bože, buď milosrdný a uzdrav moju sestru, v Mene Ježiša Krista. Amen.

291 Drahý Bože, ako beriem túto slabú, zvráskavenú ruku, len Ty vieš, čo všetko ona prešla. Modlím sa, drahý Bože, aby sa tá ruka, ktorú teraz držím, chytila tak, ako tie slabé ruky Simeona toho dňa: „Pane, nechaj Svojho služobníka odísť v pokoji, lebo teraz vidím Tvoje spasenie.“ Nech To príde na ňu, Pane, Tvoje spasenie a učiní ju zdravou v Ježišovom Mene. Amen.

²⁹² (Prázdne miesto na páske - vyd.) V kázni "Proces". Pán Neveriaci obvinil Ježiša Krista. Pamätáte si "Proces" ? Ako to ten ... Oni mali advokáta a všetko, a kto stál za koho. A žalobcom bol satan. A bol predstavený priebeh toho procesu.

²⁹³ A pán Pochybovač pristúpil a povedal, „Ja som počul kazateľa povedať, Pomazte chorého olejom, Biblia tak povedala. Ja som bol pomazaný olejom a nebol som uzdravený. Ďalší povedal, Kladte ruky na chorých a budú uzdravení.“ On sa pokúšal obžalovať.

²⁹⁴ Ale keď prišiel dopredu svedok, tu to bolo, „Boh im povedal, Budete ...“ Povedal, „Uplynulo šesť mesiacov odvtedy, čo boli na mňa položené ruky a Tvoje Slovo povedalo, že Budú klásť ruky na chorých a oni budú uzdravení. A na mňa boli položené ruky jedného z Tvojich pomazaných služobníkov a ešte som nebol uzdravený. Preto Tvoje tvrdenia sú falošné, pretože Tvoje Slovo neznamená to, čo hovorí.“

²⁹⁵ Tak keď ten svedok pristúpil, pravdou bolo toto, že „Jeho Slovo je pravda. On nikdy nepovedal kedy to On urobí. On povedal, Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria. Ak oni budú klásť ruky na chorých, budú uzdravení. Vidíte? Vidíte, to je to, čo On povedal, Oni budú uzdravení. Tak či to je zjavný zázrak, ktorý sa má stať hneď alebo je to poslušnosť voči Bohu, to záleží od Neho od každého individuálne.

Vidíte? Ale ak jednotlivec Tomu verí, nestarám sa ako dlho to trvá. On povedal Abrahámovi, Ty budeš mať dieťa od Sárý. To dieťa neprišlo po celých dvadsať päť rokov. On povedal Noemu, že bude pršať. Noe mal potopu ... staval archu na potopu mnoho, mnoho rokov predtým ako prišla potopa, ale on vedel, že bude pršať. Biblia povedala, Modlitba viery zachráni chorých a Boh ich pozdvihne. Kedy? On to nepovedal. Boh je spravodlivý, On je verný, len čítaj čo hovorí Jeho Slovo.“

²⁹⁶ To je to, čo som robil dnes večer, kládal som ruky na chorých. Teraz, verím za každého jedného z tých, ktorí prišli aby boli uzdravení. Verím za každého jedného z nich. Veríte to isté? Teraz verte za týchto postihnutých ľudí.

²⁹⁷ Je tu nejaká milá dáma, zdá sa, že by som to mal vedieť, modlil som sa za ňu minulý večer, tam v modlitebnej rade. Ako sa voláš? Chambers ... Chambless. Ak by tá milá dáma žila - žila by normálne, nebola by postihnutá, bola by zaiste krásnou ženou. A ona tam teraz sedí, chvejúca sa. Pôvabný, jemný duch v tom dievčati. A ona tam sedí a trhá to ňou. Ó, ako to láme moje srdce. Ako by som si želal ... ako by som len!

²⁹⁸ Tu je malé dieťa, pani tu sedí a drží ho. Jeho malý jazyk visí von,

jeho malé telo je postihnuté. Čo ak by to bol môj malý Jozef? Čo ak by to bol môj malý vnuk Paul? Čo ak by to bola Rebeka, ktorá sedí tam vzadu, alebo Sarah? Čo ak tu pani Simpson by bola moja žena Meda? Tento mladý muž sediaci tu by bol Billy Paul? Táto stará žena sediaci tu by bola moja matka? Pamätajte, to je niekoho dieťa, niekoho sestru, niekoho dcéra a niekoho syn. Vidíte? Ja som ich brat, On je náš Spasiteľ. Všetko čo ja môžem urobiť je ... vieru, ktorú mám, použiť pre ich dobro. To je všetko čo viem.

²⁹⁹ No, Pán mi môže ukázať videnie, On mi môže povedať, čo je každému jednému z nich. Môžem vám to dokázať, vidíte, vy to viete. Ale to ich neuzdraví. To ich neuzdraví. Nie, to musí byť niečo, čo príde do nich, vidíte. A ja mám nádej ...

³⁰⁰ Mohol by som prísť tu, vziať každého z vás a pokrstiť vás vo Meno Pána Ježiša Krista, ale to nesníme vaše hriechy. Nie, nie! Nie, ja neverím vo vodný krst na Meno Ježiša Krista na obnovenie. Ja verím, že v Krvi je obnovenie, vidíte, nie vo vode. Ale, vidíte, ja by som mohol krstiť a krstiť, ale vy idete dolu ako suchý hriešnik a vychádzate ako mokrý hriešnik. Vidíte, až kým ste skutočne neučinili pokánie. Čiňte pokánie a potom sa dajte pokrstiť vo Meno Ježiša Krista. Vidíte? A to je to, v čom sa líšim od hnutia Jednotárov. Nie krstiť na obnovenie, nie. Ja verím, že to je Krv, ktorá očisťuje, nie voda. Vidíte? Pokánie a potom budte pokrstení na Meno Ježiša Krista.

³⁰¹ Teraz sa idem dolu modliť. A títo ľudia znamenajú pre vás to, čo pre mňa a možno znamenajú dokonca viac ako moji príbuzní.

³⁰² Nuž, zjednotíme sa všetci spolu a vaše ruky vo viere a moje ruky vo viere, prinesú dolu ruky Pána Ježiša, aby ich položil na týchto úbohých postihnutých ľudí. Budete sa modliť so mnou?

³⁰³ (Prázdne miesto na páske - vyd.) Tí s vreckovkami pre chorých a trpiacich, môžete ich dostať hneď po službe. Teraz mi pomôžte modliť sa za týchto, pomôžete mi?

³⁰⁴ Bože, ďakujeme Ti, Pane, za to, čo si urobil dnes večer. Ďakujeme Ti vopred za uzdravenie každej osoby prechádzajúcej cez túto radu. Drahý Bože, modlím sa nad vreckovkami, možno za niekoho, kto dokonca nemohol prísť na zhromaždenie a ich milovníci priniesli tie vreckovky. V Biblii sme vyučovaní, že z tela Pavla brali vreckovky a zástery. Teraz, títo ľudia tam žili v Tvojej prítomnosti, oni Ťa videli na ulici, oni Ťa videli na ich zhromaždeniach a oni videli toho istého Tvojho Ducha na Pavlovi. A oni vedeli, že to nebol ten človek, to bol Tvoj Duch, ktorý vládol jeho životom, lebo vidíme, že Pavel robil tie isté veci, ktoré si

Ty robil.

³⁰⁵ A teraz, Pane, ľudia v dnešnom dni vidia toho istého Boha žijúceho vo Svojej Cirkvi so Svojim ľudom. A oni priniesli tieto vreckovky, aby ich mohli vziať odtiaľto svojim milovaným. Udeľ to, Bože, aby každý jeden z nich bol uzdravený Tvojím vlastným spôsobom. My nežiadame, žiadnu určitú vec, aby sa stala nejakým určitým spôsobom alebo nejakým určitým charakterom. My len prosíme, „Tvojim vlastným spôsobom, Otče, uzdrav ich.“ Na slávu Božiu, predkladám túto modlitbu viery nad tým. V Mene Ježiša Krista. Amen.

³⁰⁶ Mal som nádherný čas spoločenstva okolo vašej viery, vašej prítomnosti v Ježišovi Kristovi. Toto bude stretnutie, na ktoré budem dlho spomínať na to čo sa dialo; láska, spolupráca, obecnstvo.

³⁰⁷ A teraz, až kým sa znovu stretneme, nech vás Boh Nebies vedie. On, Ktorý učinil hviezdy, aby svietili jasne v noci, aby osvetľovali cestu, keď pribúda tma, nech On osvecuje vašu cestu tou Betlehemskou Hviezdou a vedie vás do úplného odovzdaného života v Jeho Slove, to je mojou modlitbou.

Až kým sa stretneme, až kým sa stretneme,

až kým sa stretneme pri nohách Ježiša.

Až kým sa stretneme, až kým sa stretneme,

Boh buď s vami až kým sa znovu stretneme.

³⁰⁸ Teraz povstaňme. Moja viera hľadá hore ku Tebe ... Ja ... dobre, zmením to. Verím, že je to dobre:

Moja viera hľadá hore ku Tebe,

Ty Baránku z Golgoty,

Božský Spasiteľ!

Počuj ma teraz zatiaľ čo sa modlím,

Vezmi všetky moje hriechy preč.

Ó, nechaj ma od tohto dňa

byť celkom Tvoj!

³⁰⁹ Potrasme si teraz jedni druhým ruky, keď zatiaľčo spievame

Až kým temné bludisko života prejdeme,

a zármutky okolo mňa sa šíria,

bud' Ty mojim Vodcom.

Rozkáž temnote stať sa dňom,

vytri slzy smútku,

tiež nenechaj ma zablúdiť

od Tvojho boku.

310 Necítite sa teraz lepšie?

Na krídlach snehobielej holubice,

Boh posielala Svoju čistú, nežnú lásku,

Znamenie z hora,

Na krídlach holubice.

Na krídlach snehobielej holubice,

Boh posielala Svoju čistú, nežnú lásku,

Znamenie z hora,

Na krídlach holubice.

311 To je naše záverečné posolstvo pre túto kampaň:

Na krídlach snehobielej holubice,

Boh posielala Svoju čistú, nežnú lásku,

Znamenie z hora,

Na krídlach holubice.

312 Skloňme svoje hlavy. Ako tie kolesá budú nôtiť pieseň, cestou domov, ja dúfam, že to bude ...

Na krídlach snehobielej holubice,

Boh posielala Svoje čistú, nežnú lásku,

Znamenie z hora,

Na krídlach holubice.

(Brat Branham začína hmkať refrén - vyd.) ... holubice,

Boh posielala Svoje čistú, nežnú lásku,

Znamenie z hora,

Na krídlach holubice.

313 So svojimi sklonenými hlavami, odovzdávam ti ... Brat Noel.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.
Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.
Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk
tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí